

Almási Gábor

Tavaszkodik

(versek)

TARTALOM

1. Kata

Megállt az idő
Kedvesemmel
Rózsa
Szerелеmdal az improprius integrálhoz
Némethék legkisebb lánya...
Csakazértis lovag
Kata megorrol rám
Katinka
Ima kettőnkért
Keringő
Mellékes vers
Menj!
Ábránd
Lasciate ogni speranza
Hazatérésedre
Pillanatkép
Hókirálynő
Ikarosz
Kataltató
Szilveszter éjjelén
Tegnap este
Távol lévő kedvesemhez
Macskajáték
Csak úgy!
Ébresztgető
Vihar
Körbe - körbe
V...
Katicabogár
Csííz!
Sűrög-forog kedvesem...
Katavasz
Csókolj meg Katám!
Csendben nézlek
Magányos este
Fehér
Sziluett
Színházban
Júniális
Kata elutazott!
Toll és szikla
Tercina Katalin játékmackójáról, amelyet az
ablakba állított, hogy helyette integessen nekem
Kedvesemnek!
Vagyok?
Felkelő Nap
Hosszú hajú veszedelem
Átváltozás
Péntek délután
Templomörzők
Sír

Tavaszi szél

Tart

Nyár-tavas lánya

2. Istenes versek

Ciklus

Bizonytalanul

Szerzetem

Játsszunk!

Közösségemhez

Hála

Légszomj

Hívsz még

Világos

Tanár úr

Számadás 2000-re

Boldog belenyugvás

Jézushoz

Millenniumi ima

Korlátlanul

Bocsánatodért...

Teremtőm

Valentin

Ima Koszta Zsuzsa nővéremért

A kereszt előtt

Nőj már fel!

Úton

Megkönnyebbülve

Barátom Francesco

Figyelem?!

Deus ex machina

Újra itthon

Tékozló

Házi áldás

Világíts!

Reggeli ima

Bűnbánati ima

Misztérium

Te és én

Mindenkiért

Szolgálat

Kis ima

Mária - szobor

Quo vadis?

Keresztút

Ima

Köszönöm

Velem vagy

Segítség!

Lehetetlen

Több fényt!

Jogtalanérés

Láthatatlan

3. Figyelem az embereket (Illúziók)

Illúziók
Éltek
Te-R.E.M.
Altató
Pocsolyák
Kések
Millecentenárius
Az öreg
Séta
Nihilidil
Tiszteletlenül?
Mindörökké
Vájkálódás
Törődöm?
Négysorosok
Ima családomért
Kép(telen)vers
Belül kívül
Zolt(al)án
Kezdem a verseket megszeretni...
Marhaszózat
Anya-lányom
„Vizsgálódás”
Kis tanács
Tisza
Kakukk
Illúziórombolás
Anya
Azért még írsz?
A Regnum Marianum keresztjéért!
XXI. század
Tudomány?
Figyelmeztető tábla a Szent Család templom
kapujára
Otthon
A víz dala
Lelkesedés
Locsolóvers
Anita
Meztelen csiga
Gép
Gyűrűk ura
Biztatás
Tündérvár
Utcabál
Kora tavasz
Őszi tabló
Új Margiász

4. Régi szerelmek

El nem küldött levél
Kalitka
Egyszer

Széla álom
Villő
Könyvkötészet
Esti ima kedvesemhez
Deák Zsuzsa könyve
Korábban így mondtam volna
Zsuzskát betűkkel rajzolom
Kutyadolog
Most hallom a kedvest
Első Napsugár
Nyargaló
Kirakós
Társ
Ima tisztánlátásért!
Egy lánynak
Teljesség
Dorgálom magam egy lány miatt
Bolygunk
IDeák
Ismeretlen Ildikómnak!
„Dé Zsá Vü”
Ima hitvesért!
Elengedem kezéd...
5. Új versek
Alázat
Diploma
Egy életem...
Feleségemnek
Janikovszky Évának
Színes, szórakoztató bocsánatkérő vers
Gyere!
Köszönet Katának egy percért
Készület
Még sokkal jobban
Nagy túrórudi vers
Csalárd
Születésnapra
Faltörő
Hideg tél, nagyon hideg...
Szombat hajnalban
Csigáncsacserengre
Piros az ég alja
Temetési ének
Nézetek közt
Rest szolga imája
Madár kalitkában
Egy cseréppel
Utazó dal
Jegyesség
Tiszta lélekkel
Emlék
Szép szemű lányom felnőttét játszik...

1. Kata

Megállt az idő

Szép szerelmem kezem fogja,
És nem tudja, hogy szeretem.

Hallgatom, ahogy az imát mondja,
Én nem szólok, csak dobogja a szívem:

„Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben...
Legyen meg a te akaratod.”

Talán jobb is így nekem,
Biztosan jobb így nekem!

2000. 05. 10.

Kedvesemmel

Elképzelem, ahogy ölemben tartom,
Fejét mellemre hajtja,
És hallgatja szívem,
Mint egy valódi szent,
Olyan szelíden,
És olyan egyszerűen,
Ősi vad ártatlanul.

Nem tudom elmondani, hogy szeretem,
Csak Isten tudja,
És hallgat cinkosul:
„A szeretet nagy úr...
Pont így állt az első pár ember
az édenkertben,
A szeretet szokássá nem fajul!”

2000. 05. 20.

Rózsa

Illatozó színes virág,
Benne szép üzenet,
Szívhez szóló,
Benne a fél világ.
Jaj, ha nem vigyázol, megszúrhat
Itt-ott, itt-ott,
De sebedre szépsége
Enyhülést is ad.

Ne félj, ha tövise sok,
Bátran leszakíthatod!

2000. 06. 15.

Szerelemdal az improprius integrálhoz

(Pimaszkodom egy jövőendőbeli matematikatanárral)

Elnézem esténként, drágám,
Hogy tart határértéked a végtelenbe.
Konvergens vagy, divergens-e?
Nem tudhatom,
De titkod szüntelen kutatom,
És hiszem, hogy meglelem,
Mielőtt meglátom
Kecses, karcsú alakod
halvány tintával festve
Egy hideg szigorlat tétellapon.

Édes integrandusom,
Hogyan szabadíthatnálak ki téged
Korlátaid közül b környezetében?

Ó, hogy találjam meg primitív függvényeidet,
Hogy additív C konstans tagjaikkal
bearanyozzák életemet?

De csitt!
Inkább hallgass!
R sugarával kel már a Nap,
Az éjnek lassan vége szakad.

2000. 06. 18.

Némethék legkisebb lánya...

Némethék legkisebb lánya
Itt remeg mellettem egy rossz esőkabátban.
Megölelném, hogy ne fázzon,
De félek, összemorzsolódik.
Oly piciny, törékeny,
Talán el is porlik.

Jaj, de ha megfagy a lelkem,
Hogy adjam vissza az apjának?
Ha meglát engem aztán,
Menten nyakon vág majd!

Jaj, Katinkám!
Mit csináljak veled?
Add ide - hadd fogjam meg
- két pillemadár kezéd!

Csak nem fagysz meg teljesen,
Ha valami fűt belül,
És ha arcod is belepirul,
Az én szívem is földerül.

2000. 06. 26.

Csakazértis lovag

Lopva gondolok rád
Két imádság között.
Félek tőled, és féltelek,
Mint akit legyőzött
szeretete,
És nem tud bújni
Maga elől a semmibe.

Bátran kellene mindennel szembeszállni,
Bajnokként száz próbát merészen kiállni,
Hisz fényes kardom a hit,
Pajzsom az isteni bizalom...

De nem vagyok én bajnok...
Érted mégis vállalom!

2000. 06. 26.

Kata megorrol rám

„Ne nézz, ha nem tetszem!”
Húzza föl kis fitos orrát.

De bizony nézem, hogyan nézném,
Ha szabadna meg is csókolnám.

2000. 06. 27.

Katinka

Ha nem vagy velem,
Látlak akkor is.
Érzem ruhádból
a reggeli friss meleg tej,
és a tiszta fehér cipó otthonillatát,
Amivel elkábítottál kicsit,
Nem jut el hozzám már a külvilág.
Saját világunkba zártál,
Ahol nincs más, csak Jézus, te meg én,
Hogy örüljünk egymásnak,
Mint Éva és Ádám a kezdet kezdetén.

Ez talán az Éden,
az édes örökkévalóság...
De ha meg is halunk egyszer,
azt is köszönöm...
Nem haragszom én rád!

2000. 06. 28.

Ima kettőnkért

Mi még merünk hinni
Szépben és jóban,
Hintázni a homokozóban,
Együtt mesefilmet nézni,
És jókat hahotázni...

De te tudod csak, Uram,
Meddig lesz még kedvünk
Gyermekeként mókázni.

Te mondtad nekünk:
Legyetek olyanok, mint a gyermek!
Mért húznánk keresztbe
Isteni terved?

De add ránk áldásod, Uram,
Ha kedvesek vagyunk előtted!
Ne legyen semmi, mi elválaszt tőled,
És minket egymástól!

Láss minket mindig kézenfogva,
Vén fejjel is egymásra mosolyogva,
És ha eléd kell egyszer állnunk, Uram,
Hadd menjünk így ketten, bolondul boldogan!

2000. 07. 01 - 15.

Keringő

Egy...két...há...
Egy...két...há...
Így tovább!
Egy...két...há...

Hátra és előre,
Előre és hátra.
Bár úgy tűnik, én vezetem,
Vezet a leányka!

Nem is tudok másra figyelni,
Két szemét fürkészem.
Mint a kék Duna,
Oly mély mindkettő,
Elnyelnek egészen!

2000. 07. 02.

Mellékes vers

(ismét pimaszkodom)

Csak kuknyázok, pitymallattyolok,
Tavirózsákat lefetyézek
a körtönökű lipity-lapaty tanyakon,
Vátyogos virágában tivornyázva
Teletennyedt, kigunnyadt tenkeniken.
Ó, te csirjákba cseperedzett
Kótyagulászos vélemény!
Ó, szívemnek berkedő halatja,
Látlak még tudom,
Ha vartyogva felfecsken
a nyárvégi Nap.

2000. 07. 18 - 31.

Menj!

Messzi országba rohan a vonat veled,
Ahol nem magyarul kel fel a Nap,
Ahol nem küld a föld erőt neked,
Nem simogat a fák levele,

Mérgesen néz rád a Hold szeme,
Apáid imája nem susog füledbe...

Menj!

2000.

Ábránd

Ha itt lennél most,
Magamhoz ölelnék,
Érezni,
Hogy áramlik ereidben véred.
Vagy hozzád sem érnék,
Csak figyelnék.

2000. 07. 18.

Lasciate ogni speranza

Az idő sem úgy telik most neked, mint nekem.
Te mesze vagy,
Túl az üveghegyen,
És nem látlak rajta keresztül téged, kedvesem.
Megpróbálok tanulni, míg távol vagy,
Vagy tenni valami hasznosat,
De bármit teszek rólad szól,
Téged idéz minden mozdulat,
Szavam a te szavad,
Neszem a te mozdulatod...
Mennyi idő még, míg újra láthatod?

2000. 08. 04. - 09.

Hazatérésedre

Vártalak kedvesem,
Hogy jöjj haza,
Hogy lássalak,
Hogy megcsókoljam lehunyt szemed,
Hogy karomba zárjalak,
És, mint bolond tini,
Csak tartsalak,
Ne engedjelek!

És most itt vagy,
Érezlek,
Mintha levágott karom
varrták volna vissza,
Ujjonganak bennem a vérerek!

Egyek vagyunk megint.

Itt vagy kedvesem újra,
És mindörökre itt!

2000. 08. 10.

Pillanatkép

Nem vagyok az, aki voltam,
De régi magam nem siratom én,
Kedvesemmel egybe forrtam,
Míg ittam hűsítő csókját,
És kezem pihent cinke kézfején.

2000. 08. 23.

Hókirálynő

Még a falevelek sem hullnak,
És ő már vacog.
Mi lesz majd, ha a felhők is felhők mögé bújnak,
És a higanyszál
valahol nulla alatt nyomorog?

Talán majd felmelegítem!

2000. 09. 19.

Ikarosz

Kedvesem, gyönyörködöm naphosszat tebened,
Kezedben, szádban, szép szemedben,
Hajadban és alakodban,
Szép sudár önvalódban,
Virágszín szerelmedben.

Úgy nézek rád eltelve kesernyés-édes szerelemmel,
Mint a Nap fényétől bűvölt merész Ikarosz,
De ha viaszszárnyam megolvasztod tekintetteddel,
Más szárnyra kapok én, amivel messzebbre szállhatok,
Szerelmem szárnyán
tehozzád egyre közelebb.

2000. 10. 04.

Kataltató

Az ölemben alszol,
És én nézlek.
Játszom a hajaddal,
Óvatosan, hogy föl ne ébredj...

Ha tehetném így lenne,
mindig így!

Te itt aludnál ártatlanul,
És én megvédenélek
bármilyen veszélytől.

Csak apró fényeket engednék az arcodra szállni,
És kis árnyakat rajta bujkálni,
Hogy kiemeljék mindig másképp - ezerféleképpen -
azt a szépet, ami úgy a tieddé tett,

Kedvesem!

2000. 12. 06.

Szilveszter éjjelén

Táncoltunk.
A szemembe néztél,
És csak néha szóltál,
Ha a lábadra léptem,
De aztán repültünk,
És pörögtünk,
És boldog voltál,
Érzem.

Bár így lenne mindig,
Egész életünkben!
Szólj csak kedves,
Ha a lábadra lépek,
De légy boldog velem,
Az új évezredben!

2001. 01. 01.

Tegnap este

Azt hittem, hogy jól szeretlek,
És a világot akartam elhozni neked,
De a világra figyeltem, nem terád...

Mért kellene könnyeid mindig,
Hogy rajtuk keresztül észrevegyelek?

Csak sírtál, csak sírtál,
Én meg azt kívántam,
Bár ne lennék,
Hogy ne bántsalak.

2002. 01. 29.

Távol lévő kedvesemhez

Szeretlek, hölgyem,
Napról-napra jobban,
Te vagy menedékem
Ebben a vadonban!

Bújnék hozzád most is,
De messze vagy tőlem,
Csak arcod látom mindig,
Itt lebeg előttem.

2001. 01. 31.

Macskajáték

Kisördögök bujkálnak a szemedben megint,
Veszélyes játékot játszol velem,
És féltő, legyőzve az ész érveit
A test fog vezetni és az érzelem.

Tudom, én is ezt akartam,
Hullámoztam, mikor táncoltam veled.
Jaj, de nem gondoltam,
Hogy elveszek habjaidban,
És kedvesed éhes szörnyként elnyeled.

Mégis áldalak, te angyal,
És ha csókot kérni magadhoz vonsz,
Meg nem tagadom tőled soha ölelésem.

De vigyázz!
Csak egy percre fordulj el,
Beosonok lelkedbe, mint tolvaj,
Mindened ellopom, és végül
Enyém leszel!

2001. 02. 05.

Csak úgy!

Szokott ez így lenni.
Hirtelen semmi nem jut eszembe,
Pedig rólad szeretnék valamit írni,
Ahogy huncutul nézel a szemembe,
Vagy ahogy simogatod a billentyűket
a zongorán,
Én pedig irigykedek:
No lám!
Ismét ő győzött,
Ő fontosabb neked!

Aztán jössz, és megölelsz.
„Nem haragszol?” - kérded,
Én pedig bekaplak egészbe,
Úgy szeretlek téged.

2001. 02. 06.

Ébresztgető

Gyönyörködöm benned, kedves,
Mint a lepkében,
Amelyik most bújt ki a bábból,
És gyűröttek még a szárnyai.
Pont ilyen vagy most,
Hogy ébredesz,
És haragszol,
Hogy kirángatlak az álmvilágból,
De tudom, hogy egy fészű, egy pillanat,
És kivirágzol szinte...

De ha így maradsz, kócosan,
Úgy is beröppenhetsz
- egy kiskapun, ha nem vigyázok -
egyenesen a szívembe.

2001. 02. 06.

Vihar

Csont csontomból,
Hús húsemből,
Vér a véremből,
Olyan vagy, mint én,
És nélküled nem vagyok teljes.

Szajaddal eszem az életet,
Nélküled erőtlén vagyok,
Ha bőröd halovány,
Én vagyok beteg,
Ha nem létezel,
Én is meghalok.

Légy hát áldott drága lány,
Te szűzi, te gyermeteg,
Te komoly hölgy, te harcos,
elsöprő fergeteg.

2001. 02. 08.

Körbe - körbe

Eljöttél hozzám délelőtt
a szürke pulóverben,
Ami olyan szépen kiadja az alakod,
És felvetted a szebbik szoknyádat is.

Ha nem siettünk volna,
Talán még most is bámulok.
De siettünk - hisz tudod -
Én dolgozni, te az egyetemre.

De úgy váltunk el,
Hogy hamarost találkozunk,
És most sietek tehozzád,
Látlak még ma este.

2001. 02. 09.

V...

Féltelek kicsinyesen téged,
Ragadozót látok minden fiúban.

Pedig tudom, nem jó ez így,
És - úgy éljek - az eszem ellene van.
De mit tegyek, hisz bolond minden srác,
Ha beléd nem szeret,

És annyi jobbat találnál tőlem,
Még válogatnod is lehet.
Annál jobban örülök, amikor megölelsz,
És áldalak, hogy engem - féltékeny barmot -
Ily kitartóan elviselsz!

2001. 02. 10.

Katicabogár

Rózsamező virít az arcodon,
Számptalan kis piros virág.
Naponta megszámlolgom,
És te azt hiszed,
Csúfolódom veled,
És felrovom neked, mint hibát.

Pedig dehogy csúfollak,
Gyönyörködöm benned.
Nélküled a világ sivár, csupasz keret volna,
Te vagy a kép a keretben.

2001. 02. 12.

Csííz!

Mosolyod szeretném látni mindig,
A derűt az arcodon.
Ha búbanat felhők takarják előlem a fényt,
Legyél te éltető Napom!

Ne kókadj le, ha morgok rád,
Hisz szeretlek, tudod,
És a mackójelmez alatt
Hóbortos kölyök, kedvesed vagyok.

2001. 02. 14.

Sűrög-forog kedvesem...

Sűrög-forog kedvesem,
A földet sem éri a lába,
Itt volt imént,
Már ott szalad,
Nem tudom, hogyan csinálja!

Már öregszik az idő,
Lompos szakállá barkavirág,
Mást hív az ágy,
Ő éber még,
Áldja az ég, bármit csinál!

2001. 02. 21.

Katavasz

Tavasza vagy nekem,
Tünde fény-leány,
Ajtórésen besurranó
Kósza rigófütty szellem,

Olyan, mint huncut kobold...
Megfognám, ha tudnám.

2001. 03. 27.

Csókolj meg Katám!

Csókolj meg Katám,
Te makrancos hölgy,
De vigyázz,
Önbizalomszárnyam bíborszín hímporát
nehogy lesöpörd!

2001. 04. 05.

Csendben nézlek

Úgy gondolok rád,
Mint magamra,
Tested sem külön.

Minden vonásod ismerem,
Lélegzetedtől az én mellem dagad.

Azt is tudom,
Most mire gondolsz,
Hogy kitalálod gondolatomat.

2001. 04. 06.

Magányos este

Katahiányom van!
Nem láttalak már órák óta,
Lassan eszem magam,
Bár ehetnék inkább téged!

2001. 05. 08.

Fehér

Milyen tiszta vagy a fehér ruhában,
Mennyire érinthetetlen!
Összetörsz, ha hozzád érek,
De ha nem is, bemocskollak téged.

Mégis, csak most látlak - hogy magadra vetted -
Igazi valódban angyalnak, szentnek.

Most látom, milyen kincset dobáltam eddig,
De most már vigyázom rád,
És ha velem maradsz,
Fehér leszek én is.

2001. 05. 08.

Sziluett

Ölelj meg, ahogy csak te ölelhetsz,
Hadd találjak karjaid közt menedéket
Az ördög cselvetései előtt!
Súgj imát fülembe,
Hogy teremjen gyümölcsöt,
Hitet, reményt és szeretetet...

Ha terheid nem bírod,
Majd én is megölellek,
És ha úgy akarod,
Veled egy leszek!

2001. 05. 25.

Színházban

Olyan voltál, mint flamingó
a rút kiskacsák között,
Fenséges, kecses, nemes.

Mégis, míg azoknak dagadt a melle,
Te súgtad csak:
„Milyen szépek, és én csúf vagyok!”

De annál jobban szeretlek,
Tiszta, szerény lelked,
És azt, hogy nem kell jelmezt hordanod.

2001. 05. 26.

Júniális

Mennyire más vagy itt,
Mint otthon a szép ruhádban!
Mennyivel vadabb,
És mégis szép.

Ott peckesen lépdelő nemes arab telivér,
Itt musztáng a pusztaságban.
Bár tudnálak lefesteni!
Milyen szép kép lenne,
Vagy megformálni téged agyagból...
De nem,
Csak Isten képes erre,
Két ilyen más csodát
forrasztani egybe!
2001. 06. 25.

Kata elutazott!

Mondhatják, hogy mindjárt jössz,
Csak azt látom,
Hogy nem vagy itt.
Elhagytál te Dög, te áruló,
Gaz csaló, hazudozó...
Bár itt lennél velem megint!
Fonnék neked koszorút
mezei virágból,
Gyűjtenék harmatbort
talpad nyomából,
Csak mondanád, szeretsz,
És néznél rám szerelmesen
megint!
2001. 07. 10.

Toll és szikla

Álmot láttam:
Repültem feléd,
Te kitártad karod és nevettél,
De nem értelek el.
Nem te nem vársz,
Én nem megyek.
Te madártoll vagy,
Mit visz a szél,
Én sziklaszirt,
Mit koptat, pusztít
egyre csak.
2001. 08. 29.

**Tercina Katalin játékmackójáról,
amelyet az ablakba állított,
hogyan helyette integessen nekem**

Az ablakban állt kigombolt fehér hálóingben,
Fekete gombszemei vidáman ragyogtak rám,
Én őt csodáltam, és egy érzés kelt szíveinkben.

Tudtam, csak lát, nem hall engem, mégis nyílt a szám,
Formáltam ajkaim, hogy róluk leolvashassa:
Szeretlek te bolond, te kedves, te örült lány.

Ő végigsimította selymes bundáját, hogy fényét nekem adja,
Én súgtam újra: „Szeretlek! Szeretlek, te barna plüssmackó,
Ja, és téged is szeretlek Katám, de azt minek írom, bárki tudhatja!”

2001. 09. 03.

Kedvesemnek!

Egyre szebb vagy minden nap,
Mindig egyre szebb.
Ha nézlek csodálkozom,
Lám, hogyan lehet?

És hiszek, ha rád nézek!
Hiszek szépben, boldogságban,
De leginkább benned hiszek,
És a teremtető valóságban.

Nincs kétely és félelem bennem,
Ha akarod elhúszom magammal a világot,
Csak szeress mindig, kedves!
Én szeretlek... látod!

2000. 11. 09.

Vagyok?

Katám megölel,
Fülemből súgja:
„Annyira szeretlek!”
És hiszek neki.

...

Csak a világnak nem hiszek,
Nem hiszem, hogy ölel,
És én itt vagyok,
És ő itt nekem,
Ahogy nem hiszem,

Hogy a zöld zöld,
A piros piros,
És nem hiszem el,
Hogy szabad boldognak lennem,
Hogy boldog vagyok!

2001. 11. 15.

Felkelő Nap

Én látlak,
És te látod,
Hogy a Nap
a sötétből elővánszorog.

Csend van,
A világ is csendben marad,

Mert szeretlek,
És te szeretsz.

Szerelmünk az
ébredő Nap.

2001. 12. 04.

Hosszú hajú veszedelem

Nézz, csak nézz,
Ártatlanul, ahogy szoktál,
Csábítóan, ahogy csak te tudsz!

Boldogságom, gyors halálom,
Az egyik te vagy...
Ne szólj semmit,
Tudom, hogy hazudsz!

De nem is tőled félek,
Inkább magamtól,
Hogy boldoggá tenni téged
leszek-e képes,
Vagy elemésztlek lassan
Jogos-jogtalanul.

Veszttem vagy mindenképp,
Ez ennek a vége,
Így vagy úgy,
Leteszem lelkem elédbe
- Isten tudja csak - hitvány áldozatul.

2001. 12. 17.

Átváltozás

Szelíd Katám tüzes démon,
Éppúgy kettős, mint én magam.
Érzékeny, de lobbanékony,
Romantikus, de férfias.

És látom, hogy változik át
egyikből a másikba,
És szememnek sem hiszek.
Vízen járni sem lenne - gondolom -
ennél nagyobb csoda.

2002. 01. 30.

Péntek délután

Beszédünk tört csak csendet
a templomi magányban,
És az imádkozók kabátsuhogása.

Ő egy asztal mögött ült,
Előtte újsághalom,
És némi papír.

Papírszívet hajtogatott nekem...
Én meg verset írtam neki,
Ide, erre a papírdarabra.

Ha nem hiszed,
Fogd meg, és vigyed!

2002. 02. 15.

Templomőrzők

Minden csendes,
Semmi sem hallik,
Csak te dűlsz a vállamra,
És a fülembe szuszogsz...

Nem jár senki a hullámozó
eleven falak között,
Csak a csendet őrizzük együtt
egész délután,

De nem hiába!
Jaj, mi lenne velünk,
Ha valaki ellopná,
És nem lenne hely és idő,
Ahová a zajtól elbújhatunk.

2002. 03. 03.

Sír

Arcomon folyik le szívem imája,
Idd kedvesem e sós levet,
Érezd nyelveddel,
Mit kimondani próbáltam, hogy megértsd,
De nyelvvel nem lehet!

2002. 03. 04.

Tavaszi szél

Tavasza van.
Minden sárga virágban a te mosolyod látom,
Minden tulipán rám nevet,
Mint te, kedves tulipánom.

Ez a szellő,
Mi most hajamat kócolja,
Majd elmegy hozzád is, kedves.
Bár távol vagy,

Majd érzed simításom,
Mert a szélben ott leszek én is,
És kezéd
el nem eresztem.

2002. 04. 22.

Tart

Néma szavaid a lelkemben hallom,
Ott nevetsz, ott korholsz,
Ott sírsz is velem.

Kék betűkkel a monitorra írva
gondolatod látom,
És lelkemben azt is meglelem.

Ott vagy hány országgal arrébb,
Oly messze, oly hidegen,
De szívemben ott dobogsz még...

És míg szívem dobog,
Tart az életem.

2002. 04. 24.

Nyár-tavas lánya

Hollóhajú szeretőm,
Szépséged dicsérni jöttem,
Csak te vagy szemem előtt,
Csak a világ mögöttem...

Mert eldobnék mindent,
Hogy lássalak,
Hogy nyakad csókolhassam újra,
Rózsapír arcodat
ujjam nyomán fussa.

És külön zengenék ódát
Minden részedhez,
Szádhoz, szemedhez,
Orrodhoz, kézfejedhez,

De nem vagyok én költő, látod,
Csak hitvány tollforgató,
Mi tőzről egy ha lesz tán,
Az is elhanyagolható.

Nem írok hát mást,
Csak mi jelzi lényedet:
A nyár és a tavasz eggyé lett,
Hogy egy lehessen veled.

2002. 04. 24.

2. Istenes versek

Ciklus

Vézna a test ahhoz,
Hogy el tudja viselni,
De a harc belül dúl.

Belül...

Házat építetek,
Ledöntött keresztek
Használok gerendázatul,
És ha kész lesz
Porrá rombolom megint.

1995. 10. 24.

Bizonytalanul

Fura kedvben teremtetél,
Itt hozzám adtál,
Ott elvettél.
Nem sikerült nagyon,
Amit adtál sem vagyon,
Mert nem lehet senkié.

Csak nagy emberek tudnak
Ellenállni minden vonulatnak,
Hitük és erkölcsük kemény.

Ők ha orra buknak,
Csak önmagukhoz futnak,
Bennük mindig van remény,
Élteti őket a tény,
Hogy igazságuk van,
És lelkükbe zárva a világ.

Én - mit tudok - nem merem tudni,
Egyet tudok csak, futni,
Ma király, holnap szobalány,
Holnapután gyilkos leszek,
Szent azután.
Melyikben higgyek?

1999. 05. 29.

Szerzetem

Istenem, de rossz templomod vagyok,
Kapum kidúlt, tornyom foltozott,
Mégis bennem laksz,

Miért?

Hogy visszaadd egy ember hitét,
És ha így van, mért pont nekem?

Mért adtál száját csókolni-hazudni,
Mért adtál lábat rúgni,
Szemet nézni,
Kezet nem cselekedni,
Mért hagytál engem ily korcsnak születni?

De nem szabad nem hinnem magamnak,
Leborulni a lebukó Napnak,
Harapni a földet,
Sarát lelkemre szórni,

Dolgom van nekem,
A világra szólni!

Ledűttetni, hogy újat emeljek,
Mocsokban feküdni,
Hogy lássam, emberek szeretnek.

És egy gyermekben benne a világ,
Ó, Istenem, mennyi-mennyi milliárd!

1999. 06. 17.

Játsszunk!

Szép szerepem játszom,
Ember vagyok éppen,
Lélekben és testben
Emberként kell élnem.
De rossz direktor az Isten,
Kevés időt adott,
Mire szerepem tudom már,
Lehet, hogy meghalok.

1999. 06. 23.

Közösségemhez

Úgy énekeltek, mint az angyalok,
És én néma vagyok,
Néma vagyok,
Elmondani rest,
Hogy nem vagyok más,
Ugyanaz a test,
Mit együtt építünk,
Krisztus egyházáé.

1999. 09.15.

Hála

Van bennem egy érzés,
Mit le kell most írnom,
Hadd tudja meg más is,
Elföldelted kínom.
Meghalt, mikor lélektől születtem,
Meghalt veled, Uram, a kereszten.

1999. 10. 14.

Légszomj

Megfáradtam, Uram,
Hol van erőd?
Nehéz most ajkam imára nyitni,
Meghajolni szentséged előtt.
De nem szűnsz meg soha
Magadhoz hívni,
Lelkem kíván Téged,
Mint tudóm a levegőt.

1999. 11. 10.

Hívsz még

Reggel hívtál, Uram.
Reggel nem mentem...

Féltem!

Túl későn,
Túl rosszul ébredtem.

Most dél van,
Most is hívsz,
Hallom hívásodat.

Mennék most már,
De visszatart
A reggeli büntudat.

1999. 11. 23.

Világos

Szeretem a világot, Uram,
Képen vágott, lefröcskölt, belém rúgott párszor ugyan,
De most megtűr,
Ha meghúzom magam szolidan,
És úgy érzem, nagyszerű!

Szeretem egyszerűen szépnek látni,
És senkinek sem magyarázni
Miért!

Szeretek egyszerűen benne járni,
És sohasem azon mélázni,
Miért!

Szeretem a világot úgy, ahogy van,
Hisz szeretsz minket,
Azért adtad, Uram!

1999. 12. 06.

Tanár úr

Tanulnom kellene most,
Nem sorokat írni,
És remélni,
Hogy valami lesz,
És hogy odafenn
Nem kérik majd számon,
Mit mulasztottam lenn.

De bizony számon kérik,
Szigorú tanár az Úr,
Vagy én vagyok hanyag diák,
Aki csak így tanul!

Akárhogyan, mégis csak jól van ez,
Régi a rendszer,
Tartják az ezredek,
És hiába perlekedek,
Még javításra sem szorul,
Jó tantervet csinált az Úr.

És hogyha egyszer minden vizsgán átmegyek,
És elé majd tisztán térdelek,
Akkor majd látom biztosan,
Szép a világ,
Mert miértünk van.

1999. 12. 29.

Számadás 2000-re

Eltelt ismét ezer év,
De az ember nem lett öregebb,
Mint Ádám a Paradicsomban,
Sokszor még szinte gyerek.

Ha van is,
Csak képzelt felelőssége,
Írásait nem ismeri,
Ritkán hallgat csak Istenére,
Templomban, és holt könyvben keresi.

1999. 12. 31.

Boldog belenyugvás

Mindig velem voltál.
Beszéltél hozzám,
És én hallgattalak.

Nem fordítottam el az arcom sosem,
De azt sem mondtam:
„Tiéd az életem!”

Ha hívtál azt mondtam:
„Várj, míg nagy és szabad leszek!”
Megnyugtattam lelkem,
És elfeledtelek.

Most már tudom,
Sosem leszek nagy,
Csak kis ember,
Kire ezt és azt mondanak,
És azt is tudom,
Hisz tudni hagytad nekem,
Hogy sosem voltam rab,
Csak képzeletemben.

Nem mondom hát, hogy várj,
Elfogytak mentségeim,
Lelkem tiéd volt mindig,
Fogadd el életemet is!

2000. 01. 01.

Jézushoz

Nem akarlak megfeszítve látni,
Kifolyt véredben
Bűnöm megcsodálni,
Hiszen élsz,
Minden nap tanítasz engem.
Engedd, hogy két karom
Téged megöleljen!

2000. 01. 10.

Millenniumi ima

Eldobom az elmúlt 2000 évet,
Ott akarok lenni,
Ahol az Ige testté lett,
Hallani tanításaid!

Eldobom a kulcsint, a dogmát, a hittételt,
Nem burkolódzom az erkölcs nevével,
Mint Ádám,
Meztelen vagyok megint.

Nézz rám, mint gyermekedre,
És nevelj fel egy jobb 2000-re,
Ahol nincs vallás, sem bűn,
Csak mire a lélek int!

2000. 01. 21.

Korlátlanul

Nem félek!
Azt mondom:
„Legyen meg a te akaratod!”,
Ma még rossz egy kicsit,
De holnap felsóhajthatok,
És nevetni fogok az egészen,
Mint mindenem,
Mitől idáig féltem!

Hisz mi baj lehet,
Ha te velem vagy?
Ha szétroncsolnak,
Lelkem akkor is szabad,
Nem látom többé
a képzelt korlátokat!

2000. 01. 24.

Bocsánatodért...

Nem hitből élek,
Nem is szeretetből,
Sem bizalomból,
Csak kegyelemből.

Elbukok százszor,
Ezerszer emelsz fel,
Nem megvertél, áldasz
engem a kereszttel!

Elárullak téged,
Te mégis megbocsátasz,
Pedig mikor alkottál,
Már bűneimet láttad.

Kigúnyollak,
Te mégis fiadnak mondasz,
Hogy nevezzem, mondd,
Én is magam annak?

Hisz eltörlöd gőgöm
Szereteteddel,
Boldog vagyok,
Ha szolgálhatlak szívvel.

Fogadd el életem
Bocsánatodért,
Szívem, szerelmem, erőm,
Mind legyen tiéd!

2000. 02. 04.

Teremtőm

Áldott légy Uram minden életért,
Mi megtért hozzád,
Vagy épp a Földre lép,
És áldott légy a sajátomért!

Láttam már megszületni sokat,
És láttam ellebbeni is,
Kérdeztem magamtól:
Nem lehet, hogy mindez hamis?

De ott volt a szemében
annak, aki jön,
És annak is, ki elköszön,
Még a haló madárnak is,
Hogy tőled jön,
És hozzád indul,
Még ha tagadja is.

2000. 02. 08.

Valentin

Ki magányos ezen a napon?
Ma csodát adtál, Uram,
És én büszkén vállalom,
Hogy szívem nyitva volt rá,
Nem sírtam válladon.

Csak egy apró csoda,
És betöltötte a napom.
Hogy nem bíztam benned mindig,
Le nem tagadhatom,
De bízom most már,
És boldog vagyok nagyon.

Mert hittem, hogy semmim sincs,
És hozzád szállt panaszom,
Te megmutattad mim van,
És elámultam azon.

Itt is, ott is egy kis szeretetfözlány,
Amott egy ellopott mosoly,
Pár kedves szó egy hölgytől,
Ki pont arra bandukol.

Oltalmazó otthon,
Egy szerető család,
Néha-néha egy-egy baráti kézfogás...
Valóságos vagyón!

De, tudod, ez sem kell már,
Mindet neked adom!

2000. 02. 14.

Ima Koszta Zsuzsa nővéremért

Nézz, Uram mátkádra,
Gyógyító mosolyára,
Ápoló kezére!

Nézz lelke tisztaságára,
Nem kap tőlünk semmit,
Mégis ad cserébe!

Adj neki szent habitust,
Glóriát fejfödőnek,
Adj munkájára áldást!

Add őt áldásul a népnek!

2000. 02. 22.

A keresztt előtt

Csak várok,
Nem szólsz hozzám mégse.
Sok beszédemért hallgatás cserébe?

....

Vagy azt akarod,
Hallgassak én is?
Mért is beszélek?
Miért is?

2000. 03. 02.

Nőj már fel!

Jézus a gyermeket magához ölelte,
Mert isteni volt, tiszta, ilyennek szerette.

Ilyennek teremtett minket is Isten,
A többi úgy rakódott miránk itt lenn.

De ha lefejtet magadról a kérget, mocskot, homokot,
Észreveszed majd, alatta gyermeki arc ragyog,

És gyermeki szemmel nézve újra a világot,
Meglásd, mindenütt csak Krisztust látod!

2000. 03. 17.

Úton

Hiába beszélek rólad, Jézus,
Nem érti senki meg!
Lerajzolom kereszted az út porába,
A nyílt szívű vándor majd észrevesz!

2000. 04. 06.

Megkönnyebbülve

Hiszek benned, mert te bennem hittél,
Mikor emberi testben a világra jöttél,
És nem kérted számon rajtam sebeidet,
Bár a tömegben voltam gyalázni tégedet.

Hittél bennem, mikor kereszted válladra vetted,
Kínzódban nem a bűnöst, a testvért kerested!

Most hát viszem a keresztet, Jézusom, veled,
Mégis nekem könnyebb így, nem pedig neked.

2000. 04. 08.

Barátom Francesco

Sétálok a kertben Szent Ferencsel,
Én a madarakat nézem,
Ő velük énekel.

Himnusz zengünk mindketten a Napnak,
Én némán figyelve,
Ő dallal, madarakkal.

Egymáshoz nem is igen szólunk,
Így is mindent megértünk,
És el sem válunk soha,
Egy pillanatig örökké élünk!

2000. 04. 13.

Figyelem?!

Ha a jónak, amit adtál
csak felét észrevenném,
A világban a rosszat
már fel sem ismerném.

2000. 04.

Deus ex machina

Összedűlt a világ,
De én újjáépítem,
Ha kevés az erőm,
Majd egybetartja hitem!

És szebb lesz, mint volt,
Emelkedettebb,
Napját nem takarja felleg,
És éj sem lesz soha,

Fényed beragyog mindenhova!

2000. 04. 20.

Újra itthon

A tékozló fiú újra hazatér,
Százszor elhagyott már,
Szava mit sem ér,
Mégis lakomát készítesz neki.

Nem értem, Uram, kegyelmedet.

Hogy is érthetném?
Mi vagyok én,
Hogy felfogjam egyszer
a végtelent?

2000. 05. 30.

Tékozló

Nem félek,
Bár nehéz az élet,
Nem törnek meg sose,
Mert belülről élek.

Más kincs nem is kell,
Csak lelkem vagyona,
Azt nem lopja el senki,
Én adom oda.

Először neked, Jézus,
Aztán minden szerettemnek,
És jut még, marad is
minden embernek.

2000. 06. 01.

Házi áldás

(Zolinak és Sugárkának)

Áldásod, Uram, erre a házra,
Minden lakójára,
Száz apró zugára!

Add, hogy ne csak otthon,
Templom is legyen,
Költözz be lakói közé,
Hogy ne legyen hiányuk semmiben!

Varázsold oltárrá a konyhaasztalt,
A kis ágyat a gyermekszobában...
Jut eszembe! Azt áldd meg különösen,
Ne álljon ott magában!

Add, hogy aki itt él, mind növekedjen,
Hitben, tudásban, erőben és főleg szeretetben.

Mosoly mindig legyen arcukon,
Még ha sok bajt is megélnék,
Tanítsd meg őket nevetni, Uram,
És szívből dicsérni téged!

2000. 06. 02.

Világíts!

Jézus, benned van bizodalمام,
Kihez mehetnék máshoz a bajban?

Van ugyan sok barátom,
De soknak csalfa a szíve.

Nem haragszom ezért rájuk,
Azt sem tudom, a sajátom csalfa-e.

A saját lelkem sem ismerem,
Csak megteszek ezt-azt,

és nem tudom, mért teszem.
Ó, hány társam elárultam már, Istenem!

Kérlek téged, bocsáss meg mindannyiunknak,
És láss te helyettünk is,

Egyedül te nem vagy vak!

2000. 06. 02.

Reggeli ima

Láttalak, Uram!
Galamb voltál a templom tornyán.
Egyszerű, szürke, a többtől nem különb,
Mégis tudom, hogy te voltál.

Láttalak a nyári reggelben is,
És csillogásként Katám szemében.
Te voltál a szöcske a fű között,
És én balga majdnem rád léptem.

Ó, hogy szeretlek, Uram, téged,
Ki jelen vagy mindezekben,
De bár szeretnélek még annyiszor jobban,
Fel nem érek hozzád szeretetben!

2000. 07. 05.

Bűnbánati ima

Újra hozzád jöttem,
Megfáradva.

Hoztam magammal nagy zsákban
Bűneim,

Hogy kérjelek téged, Jézus,
Vedd le rólam mind!

Mosd meg lábam és tisztítsd meg
Lelkem,

Hadd legyek olyan, mint egykor
Tanítványaid!

Add, hogy meghaljak a világnak,
És Neked
Újra föltámadjak,
Hogy örökké éljek,

És áldásoddal áldássá legyek
Testvéreimnek is!

2000. 10. 02.

Misztérium

Nem vagyunk különbek a többinél,
Sem jobbak, sem kevésbé bűnösök,
Csak az tesz minket mássá,
Hogy elfogadjuk kegyelmedet.

Soknak - ki rád vár - ha mondanám:
Van valaki, aki téged mindennél jobban szeret,
Kinevetne, és azt kérdezné:
Hogy mondhatok ilyet?

Vagy megkérdezné, hogy hol voltál
- Ha így van - ekkor és akkor,
És nem mondhatnám, mert én is alig értem,
Hogy ott voltál mindig a legjobbkor.

2000. 11. 29.

Te és én

Vándorlunk, Te és én.
Jössz mindenhová velem.
Ha elfáradok ölbe veszel,
És úgy viszel tovább,
De te nem fáradsz el
sosem!

2000. 12. 13.

Mindenkiért

Zsoltárt zengek neked,
Hirdetem fennhangon dicsőséged minden nép között,
Hogy el ne felejtselek.

Hiszen megmondtad: a te szavad örök,
Elmúlik Föld és ég,
Te ugyanaz maradsz.

Csak a mi szívünk vándorol,
Messze tőled, vagy közelebb hozzád,
Csak dicsőítsd meg neved,
És hívd azt is, aki menni akar!

2000. 12. 28 - 2001. 09. 03.

Szolgálat

Áll a kereszt az út szélén,
Beszélget az iszalag fával,
Ami mellette nőtt a földből,
És most körülfonja virágzó liánnal:

- Tartalak téged! - mondja a kereszt.
- Betakarlak és megvédelek, szépítlek téged lila virággal.
- Susogja a az iszalag, és kacsozik tovább,
Imádkozik minden mozdulatával.

2001. 01. 04.

Kis ima

Isteni terved kifürkészhetetlen,
De tudom, itt munkálkods bennem,
És minden emberben,
Öregben, gyermekben,
Férfiban és nőben,
És téged látlak ezért,
Bárhová nézzek is!

Legyen meg, Uram, a Te akaratod!

2000 végéről

Mária - szobor

Mária összetett kezeit nézem,
De nem azért, mert szép a szobor,
Csak eljátszom a gondolattal,
Hogy talán a szűz kővé dermedt,
Így, imára kulcsolt kézzel,
Égre néző szemmel,

Vagy hús-vér még,
Csak kőnek tűnik,

Olyan békét hordoz,
Ahogy imádkozik.

Nem zavarja semmi,
Csak az imára figyel...

Így kellene nekem is
Az égbe szállni fel.

2001. 02. 02.

Quo vadis?

Quo vadis domine...
Tanácstalan állok,
Felnézek keresztedre.

Quo vadis domine...
Sürgetlek, válaszolj!
Én merre menjek!? Merre?

Nem könnyű sehol a te követőidnek.
A világban élek,
És mégis a világ mellett.

2001. 03. 27.

Keresztút

Mért megyek utánad?
Mért követlek, ácsnak fia?
Arra tanítottak, hogy gyűjtsek,
És te mindent szétoosztogatsz!
Azt mondták, magammal törődjek,
És te odaadod magad!
Azt mondták...
Jaj, bármit mondanak,
Csak ne nézz rám fürkésző szemekkel!
Már viszem a keresztet, Uram!

2001. 05. 29.

Ima

Add, hogy megértsem a törvényt,
Mít a szívembe írtál,
Nem hideg agyagra,
Hogy eleven legyen!
Add, hogy megértsem,
Nem tudok vétkezni testben,
Mert a test csak egy marék hamu,
Csak a lelkem tisztátalan!
Add, hogy megértsem,
Nem árthat nekem semmi,
Mert szeretlek,
Uram!

2001. 06. 26.

Köszönöm

Áldalak, míg élek,
Mindenért, amit adtál.
A jót és mit rossznak érzek,
Köszönöm néked!
Köszönöm, mert tudom,
Hogy minden használ
annak, ki szeret téged!

2001. 07. 06.

Velem vagy

Velem vagy.

Látlak, ha bekapcsolom a TV-t,
Ha az utcán lótok-futok,
És elmegyek az ismerősök mellett,
Nem köszönök senkinek....

Elég terád figyelnem.

Velem vagy magányomban is.
Figyellek a városi fák beteg leveleiben,
Érezlek a rozsdás Ladában a ház előtt,
Megtöltöm veled a szívem.

2001. 09. 21.

Segítség!

Fonj körül szerelmeddel!
Ölelj meg és ne eressz el,
Bárhogy tiltakozom!

Kapálódzik a fuldokló is,
Pedig már várja
Egy angyali kéz valahol.

2001. 10. 23.

Lehetetlen

Képtelenül lebbent el előttem reggel
Két rigó,
Vizesen libikókáztak a levegőben,
Nem is szálltak,
hanem
másztak, vagy úsztak,
nem tudom...

Képtelennek tűnt az egész,
És újra arra gondoltam,
Milyen csoda, hogy ezek a kis lények
repülni tudnak...

El sem hinném, ha mondanák,
Minthogy azt sem, hogy
Jézus a vízen járt.

2002. 03. 03.

Több fényt!

Próbáltam meggyújtani a
templomban egy mécsest,
Hamvadó kanócról,
Szörnyen ügyetlenül.

A viaszra ejtettem a gyújtóst,
És csakhamar két kanóc égett,
Két kis láng dupla fénnel,
A mécs pedig egyre rövidebb lett,
El is fogyott fele időn belül.

Épp úgy hamar semmivé lett,
Mint az a fiatal élet,
Akiért gyújtottam,
Aki elment közülünk,
Mielőtt haja őszbe vegyült.

2002. 03. 07.

Jogtalan kérdés

Összetaposott lények az úton,
Csigák és cserebogarak,
Ki rajtuk gázol, észre sem veszi,
Reggeli útján hány halott marad.

Mi nem vagyunk-e ilyen aprók?
Lehetünk a végtelenhez egy kicsivel közelebb?
Ha én feküdnék az úton vérbefagyva,
Épp így mennél felettem el?

Mi vagyok én hozzád?
Még annyi sem, mint hozzám ez a bogár...
Te mégse lépsz rám, tudom,
Sőt, ha el is vesznék,
Síromra borulnál...

Nem értelek még mindig.
A világ ura vagy,
És egy kis férget, mint én
Többre becsülsz, mint magad.

Nem vagyok rá méltó,
Hogy értem meghaljal,
Arra sem vagyok,
Hogy felém forduljal.

Mégis...
Uram, irgalmazz!

2002. 04. 19.

Láthatatlan

A szent az utcán sétált,
Virágot ültetett a homokkövekbe,
Megsimogatta egy síró homlokát,
Mintegy vigaszt öntött
a megfáradt szívekbe.

A szent az utcán sétált,
Nem látta őt senki,
Nem is akarta, hogy lássák,
Csak egyet akart:
Csendben lenni.

2002. 08.06.

3. Figyelem az embereket (Illúziók)

Illúziók

Kékes fény dereng az elhagyott falak között,
Elfelejtett álmok hideg párája,
Mi réges-régen új életre vár,
Hogy szülessen belőle száz, s ezer forma már,
És a ködből végre legyen vonal,
Mit a valóságtól nem választ csak vékony fonal,
Hisz minden, mire azt hitted való,
Szemet kápráztató olcsó illúzió.

1995. 08. 31.

Éltek

Olvasom az élteket,
Írók, költők életét,
Én, a legkisebb gyerek.

Elrontott élteket olvasok,
Elrontott, rövid életet,
Gyakran...

Mégis szép,
Mégis szép lehet

Fázva, éhezve,
Betegen halni meg,
Néha semmiért,
Néha egy jobb létért talán,
Vagy csak hírnévért,
Hogy tudatlanok, bután
Rajta köszörüljék nyelvüket.

1996. 02. 21.

Te-R.E.M.

Bemutakozom neked, Én.
Én vagy az.
Már ismerhetnél!
Nagyon
Közelről ér téged az a
Rágalom,
Hogy mi egyek vagyunk,
Tudom.
De nem veted szememre.
Psszt, nyugalom,
Csillapítsam magad!
Minek ez az izgalom?
Bennem magadnak, magad
Nem árulom el,
Nem adlak el, magam,
Hisz barátok vagyunk
Mi,
Te és te.

1996. 03. 05.

Altató

Csend, méla, bús magány,
Nem bánt senki,
Nem kíván
Megmarni sem.
Aludj kedvesem!
Én vigyázok rád,
Én, szerető jó anyád,
Én, ki szültelek,
Én, ki hordtam testemben testedet,
Én, ki annyiszor álmodtam veled,
Én kérlek most téged,
Aludj kedvesem!

Aludj,
És álmodj magadnak
Boldog életet!

1996. 03. 19.

Pocsolyák

Egyedül vagyok,
De megszoktam már a magányt,
Már nem zavar,
Nem búsulok azon,
Ha látom kinn a sárban, az avaron
A dupla léptek nyomát,
Mindennap másokét,
Meggondolatlanokét.

„Járás” lett a szerelem
Szerelmetes Istenem,
Hová születtem én?

Hol van már a halk szó,
A biztató,
A segítő, ha valami bánt?

Hol?

Elnyomta teljesen a diszkók zaja,
A zagyva városi vágy...
Patkánylakodalom.

1996. 10. 01.

Kések

Október van,
És virágzik az akác,
Nem odakinn,
Itt benn,
A szobámban,
S vakon
Néz ki az ablakon.
Nem,
Sehogy sincs tavasz,
Száraz tavasz,
Sem hó nélküli tél.
Fáradtság van csak,
Levéltelen ág,
És vízbe fült avar,
Érthetlensége felkavar,
De semmi több.
Bezárom szirmaim.

1996. 10. 02.

Millecentenárium

Napok óta itt vagyok,
Ki sem mozdulok,
Mert kinn hideg van,
Levegő és emberek,
Fagyos emberek
Mindenfelé
Járkálnak a beton utakon,
Ha valahol fekszik valaki,
Végigmennek azon,
Még ki sem röhögik,
Csak vakon
Mennek,
Mint valami
Zombi nép,
S némiképp
Elszontyolodott arcuk
Mosolyt keres a reklámszatyrokon,
Letépkedett plakátokon
Félfejjű emberek
Adnak nekik érzelmi többletet,
És olcsó mosóporok.

Nem siratják meg maguk,
Csak megeszik a főzeléket,
Mint a jó gyerek,
Hogy az éhező tömegek
Ne szenvedjenek
Élelemhiány miatt,
Meg azért is,
Mert nincsen jobb.

Itt legalább nem lőnek agyon,
Csak leütnek a sarkokon,
És a sok vidám
Tizenéves utcalány
Még tisztos, jó felnőtt lehet,
Aki már nem csak akkor teszi veled,
Ha fizetsz neki
Rongyos papírt,
Vagy pár pofont.

Elveszett emberek,
Legyintenek mások,
És leheverednek
Összetört üvegeken vetett
Alkalmi ágyukon,
Csak holnapig,
Míg jobban lesznek,

És minden elveszített percet
Behajtanak
A jövő századon.

1996. 10. 04.

Az öreg

- Jó napot!
- Szervusz!
- Vállamra rakja kérges tenyerét,
Egy ideig némán megyünk tovább.
Rajta kopott munkáskabát,
Elnyűtt kalap,
Nadrágja foltozott,
És öreg, mint ő maga.
Fáradtnak látszik,
Kedvetlennek,
Lassan csoszog,
Szemei nem néznek sehova,
Pedig nemrég még huncut volt,
A tűz maga,
És ha kellett kemény volt és gonosz.
Bevallom, kicsit én is féltem tőle,
Nem bíztam benne soha,
De most átölel,
Szinte rám támaszkodik,
Megyünk valahova,
Mindegy, hogy hova,
Pedig szép az idő, süt a Nap,
A fák törzsén moha.
Szólnom kéne - Szép időnk van! -
Nem, az túl ostoba...
- Hogy tetszik lenni? - kérdem.
Rám néz, mint ki már mindent látott,
Minden dolga rendben van,
Ahogy csak az öregek tudnak,
Bölcsen és szomorúan,
Aztán kiböki:
- Rosszul, meghalt a fiam.

1998. 08. 28.

Séta

Ma kicsit kinevetem a halált,
És azt, hogy élek,
Ma kicsit nem félek
attól, hogyan élek.

Lemegyek a városba,
És mohón széjjelnézek,
Beszívom magamba a látványt,
És kiröhögöm az egészet.

1999. 04. 28.

Nihilidil

Jobban, mint sehogy
Sehoggyse voltam,
Inkább elevenen, mint holtan,
Éppen valahogy.

Ha kellett másokra tiportam,
Ha nem kellett is szónokoltam
magamnak arról,
Hogy egyedül vagyok.

1999. 04. 30.

Tiszteletlenül?

Bohém legény vagyok én is,
Aki sosem lesz öreg,
Talán, mert annak született.

Kikacagom az utcán a nénit,
Nem ér hozzám az a tévhit,
Hogy belül lány, és meleg.

Csak a ráncot látom,
És amíg táncom járom,
Mélyen megvetem.

Vagy csak irigykedek?

1999. 05. 02.

Mindörökké

Otromba hely a Föld,
Mi kis férgek vagyunk,
Nem változtat semmin,
Ha egybeolvadunk.

Kutyák vagyunk,
Disznók legbelül,
Elfordul az Isten,
Ha nevünk szóba kerül.

Hat vízőzönt túlél
Mégis az egy,
Aki Te vagy,
És én, ki egy Veled.

1999. 05. 15.

Vájkálódás

Miért kell feltépni régi sebeket,
Mélyíteni őket egyben?

Emlékezet minden seb,
Mért kell emlékezniem?

1999. 05. 15.

Törődöm?

Barátaim azt mondják, tévedek,
Bármerre indulok, falnak megyek.

Széttörném őket,
Nekimennék a falnak,
De ökörnek hívnának akkor, vaknak.

Törném hát sorsom, beletörődnék,
De mondanának rám férget, törpét.

Mondd hát nekem, miként tegyek,
Hátamra nem vehetek Földet és eget!

Meghalni volna jó,
Lefeküdni a porba,
Egyenes úton szállni a pokolba,
Tűrni kínjaim, hogy biztos legyek,
Félnem nem kell,
Rosszabb nem lehet.

Csak egy volna legalább,
Ki felém hajolna,
Csókot homlokomra nyomna,
És mondaná,
Kétségem megosztom veled!

1999. 06. 19.

Négysorosok

(I)

Ha rajzolni tudnék,
Nem tetszenének a képek,
Dalolni nem tudok,
Tehát zenélek.

1997? 98?

(II)

Mi másokért kötelességed,
Önmagadért nem érné meg,
S mit magadért teszel,
Szegényebb csak attól leszel.

1992? 93?

(III)

Szeresd magad Isten-szerelemben,
Keresve arcod egy szerető szemben,
És ha benne szépnek látod magad,
Add neki tükrül gyönyörű arcodat!

1999. 07. 20.

(IV)

Ma láttam az Istent,
Ma láttam itt bent,
Magamba fordulva,
Rám ragyogott az arca.

1999. 08. 13.

Ima családomért

Uram, adj bölcsességet,
Hogy ne törjön meg az élet,
Hogy küzdeni tudjak családomért,
És ítélni mindig tisztán,
Hogy ne bántsam meg,
Ki számít rám,
SZERETTEIM!

Adj türelmet,
Ha házamba lépek,
Saját fájdalmam legyek
eldobni képes,
Hadd hallgassam meg
SZERETTEIM!

Végül add meg, ami lényeg,
Mi összetart minket,
Legyünk bármily kevélyek,
Add, hogy legyen sose véges
SZERETETÜNK!

1999. 09. 13.

Kép(telen)vers

Színeket keresek,
Kéket, zöldet, és buta rózsaszínt.
Szavakat keresek,
Szépet, édest, búsat, mi andalít.

Bűvészkedem velük.

Egy szín, egy szó, egymáshoz való,
Képverset alkotok.

Hogy mit ábrázol? Kérdés.
Majd találgatok.

1999. 11. 01.

Belül kívül

Ki kell mennem kicsit levegőzni,
Itt nem kapok levegőt.
Mért fested falaím szürkére,
Mért nem raksz rájuk oltalmazó tetőt?

Ki kell mennem kicsit levegőzni,
Megfulladok gondolataim között.
Csak mutass az ajtóig utat,
Csak mutass, és megszökök!

1999. 11. 30.

Zolt(al)án

Talán a fiam azt kérdi majd:
„Én voltam-e előbb, vagy a gép?”,
Nem izgatja a tyúk és a tojás,
Hisz arról nem is hall majd soha,
És az izgatja csak,
Mit minden nap maga körül lát.

Talán nem tudja majd,
Amit én most tudok,
És amit ő tud majd,
Azt én most meg sem érteném,
Talán más lesz a lelke,
És más a vágya,
De a fiam lesz,
És, bár még nincs is,
Máris szeretem én.

1999. 12. 13.

Kezdem a verseket megszeretni...

Kezdem a verseket megszeretni,
Az írásokat már jobb szívvel olvasom,
Tudok már bennük igaz értékre lelni,
Nem gúnyolódok a „haszontalanokon”.

Hogy lehet mindez?
Ennyit változtam talán?

...

Csak megszerettem az embert,
Ki csiszolt gondolatán,

Aki tudott az érzésből
szót varázsolni,
Örömből, fájdalomból szépet,

Aki már közelebb áll hozzám,
Mert egy kicsit emberré tett.

1999. 12. 29.

Marhaszózat

(gyermekvers 10-12 éves koromból)

Kiskunságon élt egy szarvas,
Igaz, hogy csak marha volt,
Marha szarvas, szarvasmarha
Énekében így dalolt:

Körülöttem a mészárszék,
Már levágtak volna rég,
De én nagyon makacs vagyok,
Majd lassacskán elpatkolok.

Szólt a marha szózatul,
S levágták őt szótlanul.

1989? 91?

Anya-lányom

Anya este sírt,
Elbújt egy sötét sarokban,
Hüppögött,
És nem mondta miért,
Sértett volt és gyenge,
Mint én gyermekkoromban.

Én pedig álltam,
Szólni akartam.
Talán mondtam is valamit,
Magam sem hallottam.
Az ő könnyei zúgtak
Szónál hangosabban.

Ordítottak bele
Lelkem legmélyébe:
„Ezt te tetted!
Nézd: Anyaságom bére!”

Én meg csak álltam,
Egyre csupaszabban,
Vádjai lemartak
Minden maszkot rólam.

Meghalt akkor este
a gonosz fiú,
A nemtörődöm gyermek,
A mindig hiú.

Leültem mellé,
Ölelni akartam,
De karom nem mozdult,
Csak halkán suttogtam
a világnak és környezetemnek:

„Ne bántsát őt,
Most ő a gyermek,
Most védelemre szorul,
És én védem őt,
Ha kell,
Védem megingatathatlanul!”

2000. 01. 04.

„Vizsgálódás”

Soha sincs a vizsgáknak vége,
Ahogy egyik kész van,
Hajolsz a tankönyvek fölébe,
Soha sincs a vizsgáknak vége!

Közben a kisördög csalogat a rétre,
Benéz hozzád éjjel:
„Kicsi lámpád ég-e?
Mért hajolsz megint tankönyvek fölébe?

Álomerdő vár rád,
Hatalmas fagyaltkehely hegyek,
Apró örömrózsák nyílnak,
Hogy tiéd legyenek.

Mézivó lepkék várják,
Hogy lehunyod szemed,
Szemhéjadra ülve
Megpihenhessenek...”

De a kisördögöt könnyű elkergetni,
Csak nagyobb testvérével,
Azzal nem bír senki!
Mindenkit elragad gonoszul,

Alig akad,
Ki a legfőbb vizsgára
eleget tanul!

2000. 02. 03.

Kis tanács

Ne vedd komolyan,
Csak mindent bolondosan!
Hisz szép úgy, ahogy van,
Pokol és Menny benned van!
Ha aggódsz,
Úgysem lesz jobb.
Mit veszítesz, ha mosolyogsz?

Talán,
ha nem gondolsz rá,
El is múlik a baj...
De ha nem!

...
Hát annyi baj!

2000. 03. 09.

Tisza

(a szennyvezetések után)

Nem haltál meg, csak alszol,
Magyarok folyója.
„Kelj fel és járj!”, rád szólnék,
De mit a szó?
Annyian szónokolnak...

2000. 03. 15.

Kakukk

Most mindenki futkározik,
Munkáért, családért,
Vagy csak úgy...

De én akkor is megállok kicsit,
Ha a világ felborul!

Körülnézek,
És merek látni,
Észreveszem a jót is,
Bár nem szokás!...

Sok futó közt egy gyalog leszek,
Árva kakukktojás.

2000. 03. 27.

Illúziórombolás

Most magam egy üres szobában vagyok,
Sőt, nem is szoba,
Hisz mindent csak belegondolok.

Még a falak sem valósak,
Sétálok rajtuk át, s tova,
De mégis - mondd - minek?!

Úgysem jutok sehova.

2000. 03. 28.

Anya

Mit adjak neked, anya?
Én a világot kaptam tőled.

Ha magamra nézek,
Egy darabot látok belőled,

Egy darabot testedből,
Egy darabot életedből.

Te szültél meg engem.
Volt örömed ebből?

Ha volt is, még sokkal tartozom
neked.

Mondd, mily fizetség ér fel
egy életet!?

2000. 05. 05.

Azért még írsz?

Egy kicsit minden elveszik,
Mikor egy barát búcsúzik.

„Hisz nem örökre...” - mondja,
De a szíve már másként tudja,
Már menne inkább máshova,
Isten tudja, hogy hova...
Csak el innen,
és vissza többé soha.

Egy kicsit minden elveszik,
Mikor egy barát búcsúzik.

De egyszer úgyis mind elmegyünk,
Messze még a hely,
hol nyugalmat lelhetünk.

2000. 05. 11.

A Regnum Marianum keresztjéért!

Előbb a falakat,
Majd a keresztet,
Mit helyettük oda
mementóul tettek,
Döntötték le a
megátalkodottak.

Vannak templomrombolók mindig, hogy ledöntsék a keresztet,
De - hisszük - hiába teszik, te mindig újjáépíted!

Nem csak agyagból,
Eleven téglából,
Reményből, hitből,
Szeretetből,
Fohászból, imából.
Nem csak fából,
Élő igazságból,
Egy életen át élt
Krisztus tanúságból.

2000. 11. 01.

XXI. század

(Az évezred első napján)

Áldott légy, Uram!
Megéltük ezt a napot is,
Amilyenhez illőt
20 emberöltő
nem láthatott,

De add, hogy méltóak
lehessünk az új évezredre,
És a világ körülöttünk
ne új Babelként
essen össze.

Hiszek és bízom,
Hogy kezed megsegít,
És unokám ember lesz,
Hozzád méltó,
Te vezérled tetteit.

2001. 01. 01.

Tudomány?

Gyűlnek a papírok a polcon,
Bizonyítják, hogy bölcs vagyok,
Értékes az emberiségnek,
És nagy ember,
Minden tudatlannál nagyobb.

Csak egyet nem tudok,
Amit József, az egyszerű ács tudott...

2001. 01. 10.

Figyelmeztető tábla a Szent Család templom kapujára

Rabul ejt a kitárt kapu,
Nehéz megszökni innen!
Vigyázz, mert ha belépsz rajta,
Szívedbe lopózik Isten!

Kis templom ez a kőszivatag mélyén,
Oázis a betonrengetegben,
De óvatos légy, mert bármit teszel,
Itt elmerülsz a szeretetben!

Én mondom, messzire fuss innen,
Ha kerülni vágyod a nyúlánk harmóniát!
Önimádásod békévé válik e helyen,
És megváltozik számodra a megszokott szürke világ!

Szaladj innen, amíg tudsz!
De jaj, ha egyszer már betértél,
Testvéreid a Szent Családban
emlékeznek rád,

ÉS VÁRNI FOGNAK VISSZA,
MINDÖRÖKKÉ!

2001. 01. 10.

Otthon

Talán nem a legszebb,
És legnagyobb,
De mégis ez a hazám,
És bármi csábít,
Nem kívánom.

Másutt könnyebb biztosan,
De ember
csak itt vagyok igazán.

2001. 02. 12.

A víz dala

Neptunusz, hatalmas tengeristen,
Tartsd szigonyod erősen kezedben!
Szennyeznek, bemocskolnak engem,
Ha nem óvsz meg, így kell elvesznem!

2001. 03. 04.

Lelkesedés

Vágyom leírni az egész világot,
Mindent, mit a fülem hallott,
Szemem látott,
És kiáltani,
Hogy helyettem ne a kövek szóljanak.

Csak volna rá merszem,
És időm...

2001. 03. 04.

Locsolóvers

Áldott Húsvét ünnepén
Locsolódni járok,
Debrecenben mindenfelé
Várnak rám a lányok.

Hadd epedjen, hadd ríjon
Mindegyik utánam,
Csak ezt a szép piros rózsát
Karjaimba zárjam.

De ha már itten vagyok,
Ne legyek hiába!
Száz piros tojás kéretik
Eme tarisznyába!

Szabad-e locsolni?

2001. 04. 14.

Anita

A címből is láthatod,
Lassan megtanulom a neved,
Bár az Anita hozzád kicsit merev.
Jobb lenne az Ancsa,
Az lágyabb és kedvesebb!
De nem bosszantalak,
Tudom, hogy nem szereted!

De nem is azért írok most,
Hogy elkereszteljelek,
Hanem, hogy tudd, vártalak,
És örülök szívből neked!

Hisz olyan vagy, Mint kishúgom,
Kicsit csípős és pimasz,
De a szíved tiszta,
És ha elkenődöm,
Mosolyod ad vigaszt!

2000. 08. 10.

Meztelen csiga

Fáj saját tehetetlenségem,
Sikítani tudnék,
De nem merek,
Még meghallja a szomszéd,
Így rágom, őrlöm magam,
És terveket forralok,
Hogy majd ezt és ezt teszem,
Ha már képes leszek rá,
Ha már merem.
Addig csak ülök,
Lapulok...
Vigyázz! Rám ne térdepelj!

2001. 11. 12.

Gép

Vibrál, kattog körülöttem
minden,
Egyedül vagyok ember
a gépek között,
De néha már majdnem
legyőznek,
Kicserélnek belőlem
1-2 darabot...

Tudom, nincs nyugtom
addig,
Míg rá nem eszmélek,
Ha megvágna gépolajat vérzek,
Most már én is
egészen gép vagyok.

2001. 11. 12.

Gyűrűk ura

Meséken nőttem fel,
És a mesék közt ez volt a legszebb.
Láttam az egészet,
Lepergett szemem előtt,
És bevallom,
Akkor, ott jobban tetszett.
Csak az enyém volt,
Nem mindenkié,
Nem a mozié,
Nem kassza és nem siker.

Álmodtam tovább,
Mikor elfogyott a harmadik vaskos kötet,
És álmodom még most is,
Nem lettem felnőttesebb.

De elmegyek én is,
És megnézem magamnak,
Mit tettek veled Tolkien,
És mennyire hagytak minket szabadnak.

2002. 01. 15.

Biztatás

Nincs semmi értelme,
Az egész csak ostobaság,
Az a srác úgyis elhagy,
Az a lány úgyis csak kihasznál.

Mégis, egye fene,
Ne mondd, hogy jobb lenne nélküle,
Ha az ágyadba fekszel, nézni a plafont,
És az üres fehérben
a lelked látni ott!

Ne keresd a tökéletest,
Úgyis csak egy életed van,
És ha nem keresed - hidd el -
megleled biztosan!

2002.01.16.

Tündérvár

Légvárat építetek
Levegő buborékból.

Egyiket a másikra,
Közé harmatcseppet tesztek,
Szét ne hulljon,
Hogyha szél fúj.

Ha kész lesz,
Majd tündérek költöznek bele,
És dicsérik az erős falakat,
Én pedig büszkén hallgatom majd,
Míg elviszi őket a pirkadat.

2002. 02. 08.

Utcabál

Mindenki táncol az utcán,
Színes piros-fekete ruhában,
Csak az az egy lány, ott a tömegben,
Ropja hófehér angyalmagányban.

Látom is, hogy nem éri a földet,
Lába levegőben siklik,
A csorbóka levele simogatja,
Parfümöt szór rá az írisz,

És csak én tudom titkát
Az emberek forgatagában,
De nem szólok róla senkinek,
Mint az angyalokról általában...

2002. 02. 12.

Kora tavasz

A fák még nem rügyeznek,
De már kabátomban érzem a tavaszt,
Az idő már sürgeti a Napot,
Hozzon a szürkéknek vigaszt,
És a születés ideje jöjjön
a fehér halál után,
Feledésbe múljon a nincs,
Tűnődjünk alkonyulatán.

2002. 02. 15.

Őszi tabló

Összeszededetem a faleveleket,
Kiválasztok egy sárgát,
Egy barnát,
Egy vöröset,
És ide teszem, eléd.

Most te rakj mellé
egy makkot,
Egy kövér gesztenyét,

És rakjuk ki a falra
ezt az őszi tablót,

Aztán menjünk,
Te arra,
Arra meg én,

És ha erre járunk,
Gondoljunk egymásra,
És nézzük meg újra,
Mit ábrázol az őszi kép!

2002. 02. 18.

Új Margiász

(egy tanár dicsérete)

Lenn, hol az ég a földet vigyázza,
S híg kékjébe sík tér lösz szürkéje vegyül,
Élt hősnőnk már ötvenöt éve,
Elméje ragyogott a rút tömbök falai közül,

S hol a kő szíve templomot formált,
S bölcsességet lelt sok ifijonti lélek,
Ő ott volt mindig, ahol kellett,
Belévetve magát bátran a dolgok közepébe.

E hős asszony dicséretét zengem,
Lantom bár méltatlan felmagasztalni őt,
E rossz fa hallgatni nem képes,
Pirongva hajt fejet végtelen dicsősége előtt.

2002. 03. 12.

4. Régi szerelmek

El nem küldött levél

Másodjára búcsúzom örökre kedvesem.
Pár napja még, mint barát beszéltél velem,
És most csak két idegen vagyunk.

Nem szeretlek már,
És többé senkit,
Hisz bolond szeret csak képet,
Festett valót,
És színlelt mosolyt,
Árulót...

Nem szerettél,
Ezt tudom,
De nem is gyűlöltél, azt hiszem.
Talán - amit éreztél - megvetésnek nevezhetem,
Mégis kedves voltál,
És én bolond.

De mit tehettem?
Elvakított a két szemedben
Bujkáló fehérén ragyogó fekete csillogás,
És az angyal arc,
Mit nem érintett szerelmes csókom sosem.

Most véget ért a sokéves álom,
És eldobott világom
Lassan újraépítem.

Kövekből emelek bástyát,
És sziklákból falakat,
Miken sebet nem ejtenek nyílak,
És idegen szív nem veszi be
Sohasem.

1995. 09. 06.

Kalitka

Ma láttalak...
Nem beszéltünk,
Pedig el akartam mondani,
Ha érdekel,
Hogy volt értelme élni.

Sokat tanultam,
Sokat tőled is,
Vagy főleg tőled,
Hisz arcodon minden rajta van,
Mi szép volt, mi érdekelt,
Minden, mi életre nevelt,
Mi az életben valamit adott,
És mit cserébe kapott
Oly csekélység,
Az életem...

Önzetlenül tetted, tudom,
És nem kérted tőlem,
Hogy szeresselek,
Sőt, súly voltam leromlott
Öntudatom miatt gyöngé nyakadon,
Bánatom te sem viselted el,
Csak leveleiddel oszlattad
Egyre jobban el,
S mikor semmivé vált
Már nem írtál nekem.

Most menj hát, kedvesem,
Szeretlek, és ezért engedlek el,
Mert úgy szép a madár,
Ha száll, szabad,
És a hó is, ha új havat
A szél seper rá,
Nem emberi kéz.

Szállj, de ha egyszer hozzám visszatérsz,
Itt finom eleség vár,
Benn a szobában nyármeleg,
Hogy ne eméssze a téli hideg
Fecskeszárnyadat...
És ha egyedül vagy,
Senki nincs veled,
Tudd meg azt,
Hogy van ki visszavár,
Egy másik kóbor madár,
Kinek nálad vannak szárnyai.

1995. 09. 11.

Egyszer

Egy ölelésben minden benne van,
Benne lelke, szavam,
Benne életem,
A vérem lüktetése végig az ereken,
Benne érzelmek sora,
Benne...
Csak ő nincs sehol,
Csak ő...
Messze van,
Messze a mosoly,
Messze a meleg,
Messze a szemében megbúvó apró vérerek,
Bőre sápadtsága,
És a haja illata,
Messze apró ajkairól a csókok nyoma,
Messze a jövőben valahol...
Messze a halálom előtt,
Messze, talán nem is lesz igaz...

1995. 10. 06.

Széla álom

Gúnyosan nevetsz,
De gúnyosan is szép vagy,
Így is édes álmkép nekem,
És gúnyos megvetésed
Balgául szeretem,
Nézésedben elfeledem magam,
Már csak köd vagyok,
És mosolygok az arcod felett.

1996. 01. 14.

Villó

(I)

Csak néz rám,
Csak hallgat,
Csak mustrál,
Nem faggat,
Mit gondol,
Nem tudom.

És nézem,
És beszélek,
Szavalok Neki,
Mert félek,
Még felfal,
Ha hallgatok.

Ördög és angyal,
Szárnyakkal, szarvval,
Olajággal, karddal,
Bibliával, haddal,
Hát mondd, csoda,
Ha bolond vagyok?

1999. 03. 28.

(II)

Magához vont az édes,
Én szeppent voltam, és éhes,
Ő jó anyaként ennem adott.

Szájam a szájára tévedt,
Köhögjön fel némi pépet,
De menten, mert meghalok!

És ittam mindjárt a mézet,
Vigyázva, mert rossz útra téved,
Nyeltem le minden lélekdarabot.

Majd elszállt újra a drága,
De nem egy másik ágra,
És tudtam, hogy várhatok.

1999. 03. 28.

(III)

Csak nézni is öröm volt,
Érinteni éden,
Elefántcsont szobrok
Ragyoghattak régen,
Mint a kedves bőre,
Pont olyan fehérén.

Megcsókoltam őt,
Fejét lehajtotta,
Szégyenletette magát,
Mert bűnös lett az ajka.

Pedig tiszta volt ő,
Szégyen nem érte,
Nem lopta a csókot,
Megfizetett érte.

Megfizetett már
Ezerszer is, régen,
Meg is ettem volna,
Ha nem néz olyan szépen.

1999. 03. 29.

(IV)

Azért - tudod - fura lány vagy,
Bennem élsz, bár alig látlak,
Leszidsz, aztán felmagasztalsz,
Üresre teríted az asztalt,
Leszeded, bár nem is ettem,
Mégis... de kikerekedtem.

Rám nevetsz, majd visszahúzódsz,
Szégyenkezel, ha megcsókolsz,
Sértődtnék tűnsz, ha boldog vagy,
És ördögnek, ha éppen szent vagy.

Ha hiszed, ha nem,
Így szeretlek,
Kedvesemnek, kegyetlennek.

1999. 04. 19.

(VII)

Mért haragszom rád én mindig,
Déltől estig, reggeltől délig?

Meg nem értelek.

Mint a bolond, kit fűt a tévhit,
És megöli sorban mind övét,
Én csak féltelek.

Mert haragszom rád én mindig,
Déltől estig, reggeltől délig,

Hisz a bolond lány erre, és arra megy.

Dobozba zárnám, bújtatgatnám
Déltől estig, reggeltől délig,

Senki és semmi ne kapja meg.

1999. 05. 19.

(VIII)

Volt egy lány, ott messze, Pesten,
Homlokáról verset lestem,
Dalt tanított nekem írni,
Arról, hogy hogyan kell hinni,
Hogy életben, hogy más szavában,
Hogy Istenben, hogy egy fiában,

De ő sokkal szebben dalolt,
Leányként is rég anya volt.
Mégvolt minden a lányban,
Mi Évában és Máriában.
Mikor hozzá hajoltam,
Úgy éreztem, jó anyám csókoltam.

Azt mondta mégis,
Nem szerettem,
Nem, mert el nem eresztettem.

1999. 06. 19.

(IX)

Hiányzol!
Te azt mondod, VALAKI hiányzik nekem.
Talán, ha átölelne,
Őt is szeretném, mint testvéremet.

Te más vagy.

Nem azért, amit gondolsz, vagy teszel,
Emberi szívet rejt az a kebel,

Másságod az, hogy kiválasztottalak.

Az egyetlen vagy, és én egyetlen neked,
Ha úgy akarod.

1999. 06. 19.

(XI)

Lelked kívül hideg kályha,
Belül viszont izzik még parázsa.

Írok neked, párod bárhogy korholod,
Ne hidd, hogy írni többé nem fogok!

Ha nem lennél olyan kimondhatatlanul egy,
Úgy éljek, most azonnal szakítanék veled,

De oly édesen tudsz korholni, morogni is,
Azt érzem én, korholásod hamis.

1999. 06. 22.

(XII)

Két mandulaszemed
Szememről le sem veszed.
Nem állom pillantásodat.

Meleg cukros tejet innék,
Érett illatú duzzadt sárgadinnyét
szopogatnék nyári lomb alatt,

De érzem, nem szabad,
Fogam vásik, elrontom gyomromat.

Épp így félem pillantásodat.

Megrontasz Te lány, megbolondulok,
Ha gyomrom fáj is sokat vajúdok,
Te lelkembe vájsz két szemeddel.

Látlak Téged, ha nem is létezel.

1999. 06. 25.

Könyvkötészet

Mindent birtokolni vágyom,
És ha enyém már az álom,
Kell, hogy más is lássa rajta,
Ezért áll ott sorba
Fenn a polcon minden álom
Személyemmel betakarva.

1999. 04. 27.

Esti ima kedvesemhez

Csöndben,
Már mind alszanak.
Ne hallják halk szavad,
Lopj csókot nekem!

Látod, már mind alszanak,
Elnyúlnak dunyháik alatt,
De te maradj ébren,
Ha lehunyom szemem!

Őrizz,
Reggel már úgysem lesz sosem!

1999. 05. 21.

Deák Zsuzsa könyve

Nem fogadom el ezt a könyvet,
Nem facsart bennem könnyet,
Mosolyogni rajta pedig nem tudok.
Neked többet jelent,
Nekem Téged jelent.
Értettem?
Nem tudom.

Azt mondtad, Esti Kornél én vagyok,
Erre nekem adod?
Nem való dolog.

Őrizd csak tovább fenn a polcon,
Meglátogatlak majd és leporlom,
Ha elvész az emlék,
Szívedben meglelem.

Hogy tetszett-e, kérded,
Mondtam megírom, és nézzed,
A válaszom: nagyon!

1999. 06. 04.

Korábban így mondtam volna

Hej Zsuzska, te fruska,
Mér fonsz engem gúzsba?

Szaladnék messzire tőled,
Csókolnám szőke szeretőmet,

Jaj, de búbájt tettél rajtam,
Kicsit mentem tőled, majdnem belehaltam.

Hej Zsuzska, te fruska,
Mér fonsz engem gúzsba?

Ha nem fonnál is,
Jönnék úgyis vissza.

1999. 06. 16.

Zsuzskát betűkkel rajzolom

A papíron
Az arcod látom,
A papíron
Az arcod álom.

Emitt szemed nyílik rajta,
Amott orrod kiadja.

Ez itt az állad,
Bőröd kicsit sápadt,
Mintha ő a papír lenne,
S ereid másolnák kék tintámat.

Így!

A rajzzal kész is lennék,
De nem lett jó,
Bele sohasem szeretnék.

Hadd nézzem még kicsit
Furcsa ívű szádat!

Jobb az eredeti,
A rajzolás várhat.

1999. 06. 16.

Kutyadolog

Te kis bolond, belém harapsz?
Eridj innen fehér kuvasz!

Két kezemmel etettelek Téged,
Most azt hiszed, én vagyok ebéded?

De nem haragszom rád, lássad,
Ma is tele van a tálad.

Benne van szív és agyvelő,
Edd csak meg, az mind érted nő.

1999. 06. 17.

Most hallom a kedvest

Hogy hallom az édes kattanást,
Tudom, a gombot nem nyomhatta más,
Csak a Te ujjad kedvesem,
Hogy lelked szeretteinek üzenetét,
Hol verset, hol filmzenét,
Közvetíts nekem.

Hogy hallom az édes kattanást,
Tudom, a gombot nem nyomhatta más,
Csak a Te ujjad kedvesem,
S a lelketlen gép, a félholt technika megőrizte nekem
gyengéd mozdulatodat,
Hogy halljam tested, ne csak lássalak.

1999. 06. 20.

Első Napsugár

Egy rajzocska,
Egy ákombákom,
Papírlapra vetett álmom,
Rajta füstölő illata,
Karcsú betűk cinegehada,
És egy lány lelke talán.

Nem volt gyümölcs a fán,
Miről Ádám tépett valaha,
És Éva sem volt, a lány,
Vagy ha volt is újra kezdem,
Történelmem elfelejtem,
És kérem Istent,
Vegye ki oldalbordám!

1999. 07. 16.

Nyargaló

Mozdul a válla,
Mozdul a lába,
Karja, teste indul a táncba,
Indul a táncba, lelke utána,
Lelke utána sámán paripára,
Dobra pattan, álmvilágba
nyargal a dobon, viszi a tánca...

Ha elfárad lába,
Elhalkul tánca,

Fáradtan omlik jó puha ágyba,
És álmvilágba
Viszi az álma,
Ott van-e még sámáni tánca?

1999. 07. 21.

Kirakós

Rád gondolok így este,
Le vagy már lelkembe festve,
Le hajad, lábad,
Le csuklód, ahogy a betűket rajzolod,
De összerakni!... Nem kis dolog.

1999. 07. 22.

Társ

Sosem vagy egyedül,
Veled az Isten,
Megölelni mégis
Mást vágyol itt lenn.

Felfedezni urad képmás teremtményben,
Bár vakon hinni drágább,
Üdvözülni benne megélt hitben.

1999. 08. 18.

Ima tisztánlátásért!

Hogyan kell Istenem szabadon szeretni?
Őreá figyelni,
És magammal tisztában lenni?

Megtanulni,
Hogy magam is értékes vagyok,
Ha ő ragyog is mellettem,
Én is értéket hordozok,
És nem elhalványítani az ő ragyogását,
Hanem vele örülve
Ápolni lelkem csillogását!

Taníts engem erre Istenem meg,
Szent Lelkedet érzem,
Csak így ismerem meg!

1999. 08. 19.

Egy lánynak

Máriát látom benned,
Édesanyját a legszentebbnek,
Mert gyermeki, szűz,
Mégis anya vagy,
Eljövendő élet,
A világ egymagad.

1999. 10. 12.

Teljesség

Nincs tárgya már szerelmemnek,
Mit magammal viszek a holnapokba,
Senkié sem, belekiáltom a Napba.

1999. 11. 01.

Dorgálom magam egy lány miatt

Bolond, még nem is találkoztál vele,
Hangját tudod csak,
És azt, hogy mi a neve,
Nem azt, hogy képes-e szeretni,
És tudsz-e vele majd kedvesnek lenni
a morgós hétköznapiakon.

Bolond, mid van neked,
Mit adni tudsz neki?
És azt tudod-e, mi kell neki?

Hogy mi neked fontos,
El nem feledi,
És mi neked csekély,
Micsoda kincs neki?

Bolond,
Figyelj rá oda egy kicsit!

1999. 11. 08.

Bolygunk

Szeretnélek megismerni,
De magam sem ismerem,
Akkor sem tudnám gondolatod,
Ha egy lennél velem.

Külön világ vagy,
És én is külön,
Mint két bolygó keringünk
Két más-más körön.

És mert pályánk olyan,
Néha közeledünk,
Néha távolodunk,
De bármit is teszünk,

Sosem találkozunk!

1999. 12. 29.

IDEák

Azt hiszem,
Boldoggá teszek,
Mosolygok,
És várom,
Hogy visszaírsz.

De mit küldesz?

Könnyekben kiöntött lelked,
Elmosódott írást,
Megszáradt papírt.

Átírod bennem a Hiszekegyet,
Nem az lesz már,
Mi szóra bír,
Csak azt kérdezem,
Hol keressek?
Mi kitöröl belőlem mindent,
Hol van olyan radír?

Mi kell, hogy tiszta lap lehessen,
Eltűnjön,
Mit 2000 év belém írt?

Hogy mindenben csak jót keressek,
Hogy mindenütt Istennel lehessen,
Hogy meghalljam, mikor mit tanít!

2000. 01. 21.

Ismeretlen Ildikómnak!

Lányka,
Gondolat vagy még csak bennem,
Nem láttam soha szemem a szemedben,
És lehet...
Elmennék melletted az utcán,
Nem szólna angyalom őrizőn rám:
„Itt van már!
Ne keresd, ostoba!”

Igaz,
Van rólad egy képem,
De mit sem ér,
Ha úgy akarom, széjjeltépem,
Hisz nem valódi,
Lényed silány lenyomata.

Az is igaz,
Hangod is ismerem,
De csak távolból hallik
Át az éteren.
Hiába szól,
Lelked nincs velem.

De amit tudok rólad,
Mind azt súgja,
Jó vagy,
És óvni kell,
Mert elnyel a végtelen.

2000. 02. 20.

„Dé Zsá Vü”

Gondoltam rád, mint húgomra,
Mint mátkámra, kedvesemre,
Láttam benned jó anyámat
Vágyón, érted epekedve.

De mikor láttam benned saját magad,
A teljest, az egészt, mindazt, ami vagy?

Vak voltam, azt hiszem,
És hogy látok, kinek köszönhetem?

Nem tudom...

De nyitva tartom a szemem!

2000. 03. 14.

Ima hitvesért!

Te alkottál minden földi lényt,
Hogy ne szeressem mindet akkor én?

Tele van, és felrobbanni készül szívem,
Mondd, Uram, egyetlenként melyiket szeressem?

Mert társtalan vagyok, mint Ádám,
De sok az olyan, mint én,

Melyikük az Évám?

És ha megtaláltam, honnan ismerem meg?
Segíts, Uram, mert könnyen eltévedek!

Mária, mennyei édesanyám,
Könyörögj értem!
Nagy a világ, bonyolult,
És én még nem értem!
2000. 05. 06.

Elengedem kezed...

Elengedem kezed,
Hogy sose szakadj el tőlem,
És Istenre bízom magunk,
Ha akar,
Alkosson belőlem
És belőled
újat, egyet, szebbet, nagyot!
Elvetem kettőnk életét,
Mint magot,
Hogy szárba szökkenjen,
Mert ha magamnak megtartom
elhal,
És csak így érlel kalászt,
Ami enyém, a tiéd, mindannyiunké,
Ha akarod,
Learathatod!
2000. 10. 26.

5. Új versek

Alázat

Félreértések egyvelege, mondod,
Szerintem alázat, és megaláztatás.

Alázatot kellett tanulnom ott,
Hol Istent reméltem.

És Isten ott volt.

Ő tanított alázatra.

De gyakran megbuktam.
Alázat helyett dühöt tanultam,
És haragot.

Most itt vagyok,
Fáradtnak, és gyengébbnek
érezem magam,

Pedig erősebb vagyok!

2004. 10. 25.

Diploma

Veled, vagy nélküled jobb-e,
Nem tudom,
Mert mióta vagy,
Másabb is, nem is
az életem,

És kell még belőled újabb,
és újabb,
Kell, kell tanulnom holtomiglan,
végtelen.

Hanem hallod-e,
Ha nem éri meg,
Majd számon kérem rajtad,
Mikor rajtam kérlek számon
mindenem!

2004. 02. 19.

Egy életem...

Olyan rövid, és hosszú...
Végigéltem hányszor egy emberéletet,
Könyvvvel a kezemben,
Vagy dobókocka mellett,
Csak jöttek az ifjak,
és mentek a menni érettek.

De nekem csak ez az egy van
életből,
És ha a falnak fejjel rohanok,
Más olvassa helyettem
az „Új játék!” feliratot.

Milyen nehéz okosan, tiszta fejjel
és szívvel
végigélni ezt a fél századot...

Már írtam korábban,
Most is írom:
Mire érett lennék élni,
Lehet, hogy meghalok.

2003. 01. 30.

Feleségemnek

Jobb veled, mint bárki mással,
Csak most tudom, hogy nem vagy itt,
És hiányzol.

Azt hittem, csak elnyúlsz az ágyon,
És dolgozatot javítasz,
Én meg a TV-t bámulom,

De most, ahogy bámulom,
Tudom, hogy nem vagy itt.

Átnyúlnék feléd, hogy megsimítsalak,
Üres paplant markolok.

Cudarul, piszkosul felem vagy már,
Mely felem nélkül semmi nem vagyok.

2004. 03. 29.

Janikovszky Évának

(halála előtt néhány hónappal)

Sok mindenben bíztam:
Ebben, abban, bolondságban.
Bíztam anyám szavában,
És abban, hogy szabad álmodni,
És gyermeknek maradni muszáj.

Színes, szórakoztató bocsánatkérő vers

(közösségem egyik tagjához)

Álmomban összeveszttem veled,
És szokás szerint nem volt igazam,
Mert csak az igazság felét láttam,
És a másik fele te magad vagy.

Vakságom büntetéseként
te nagy, fekete felhővé nőttél,
Én pedig fodros vérvörössé,

Villámok cikáztak köztünk,
Mint tüzes kígyók.
Téged megmartak,
Engem nem kevésbé...

Aztán elszakadtam tőled,
És a világ is kettészakadt...

De tudom, hogy összeforrjon,
Elég egy szó, egy pillanat.

2002. 05. 19.

Gyere!

Talán felborul a világ,
Minden fogalom összekeveredik,
Ami távol volt, most közel lesz,
Aztán - ki tudja - távol megint.

És te? Királynője az új világnak.
Ma ott vagy, holnap itt,
Aztán megint nem látlak.

Mégis mondom, kérem: Gyere!
Gyere, ha csak egy percre is,
Hogy velem legyél,
És kipihend nálam
Utad fáradoalmait!

2002. 05. 12.

Köszönet Katának egy percért

Most elmész...
A semmiből előtűntél egy percre,
Felragyogtál,
Most kihunysz megint,
De nem akarok gondolni,
Csak erre az egyre,
Erre az elröppenő percre,
Amíg itt voltál,
Amíg karod az álomba vitt.

Ahogy egy bukott lélek
emlékezik szüntelen perc életére,
Ez a perc, amim van,
Ez az, mi boldogít.

2002. 05. 25.

Készület

Négy hónap múlva enyém leszel,
Nevem, testem, lelkem tiéd,
És nem rezzensz meg, ha átölellek.

Majd hozok neked tulipánt mindig,
A hó alól is, ha azt szereted,
Te meg melegséget adsz,
És, hogy ott lehetek veled.

2003. 04. 03.

Még sokkal jobban

Vasárnap újra gyerek voltál,
Elcsented édesanyám festékeit,
És színt loptál szemedre, szádra,
Aztán felém pislogtál,
Lested, tetszel-e.

Akartam valami szépet mondani,
De nem tudom a szépet egyszerre
beszívni, és ki is adni,

Csak néztelek, csodálkoztam,
És újra beléd szerettem.

2003. 04. 03.

Nagy túrórudi vers

Óriási vagy, kegyetlen, és marcona,
De tudom, az ébenszín csoki alatt
fehér túró lapul,
És talán... - ha remélhetek - lekvár azon alul.

Csak jöjj,
Hadd vegyelek magamhoz, édes,
Hisz csak rád vágyom,
Terád vagyok éhes!

Gyomrom megtölteni egészen veled
Vénusz csókjánál lenne nagyobb élvezet...

De ha már nem lesz, csak csomagolásod velem,
Megőrzöm zsírpárnáimban... fájó emlékeidet.

2002. 10. 04.

Csalárd

Péntek reggel készül a család a napra.
Ma hajtani, és gyűlölni kell megint,
És ha a reggel sikerül hangosra,
Vagy a világ gonoszabbra,

Legalább egymásba marhatunk!

Mondd, mi van velünk?

2002. 10. 18.

Születésnapra

Kár örülni ifjúságon,
Múlton bánkódni éppúgy értelmetlen,
Talán holnap felfedezed világot,
Talán tegnap neved is elfeledem.

Mert legyél bölcs,
Vagy szürkeszín földostoba,
Még az sem biztos, ami elmúlt,
Csak mit élő tisztán... nem láthat soha.

2002. 10. 14.

Faltörő

Töröm át, Uram, töröm
a falat,
Mit emeltek
közted, és a világ között.

Köveit botránynak hívják,
Malterét hazugságnak,
Szentségnek a kost, a faltörőt

Hideg tél, nagyon hideg...

Meghalt egy korcs.
Elütötték, vagy megfagyott a téli hidegben,
Most teste elhagyottan fekszik
az út mellett egyre merevebben.

Valahogy, mintha kutyába sem vennék,
Autók száguldanak mellette tova,
Nem áll meg egy se, hogy elföldeljék,
Vagy bedobják a bokrok közé valahova.

Pedig tragédia történt a téli hidegben.
Talán nem is kutya volt ez, hanem ember,
Csak senkit nem érdekelt,
Hogy leszünk egyre kevesebben.

2002. 01. 15.

Szombat hajnalban

Ketten voltunk,
Csak te, meg én,
Meg az a kis rigó a háztetőn.

Csak mi voltunk ketten a város közepén,
És festménynek tűnt a világ,
A rohanó autók az úton,

És a zaj, robaj
madárdallal és csennel
alkotott a kereszttel
a templom tetején
bizar harmóniát.

Te bennem voltál,
Én benned voltam.

Mint tüzes lélek szálltál le rám,
Én pedig apró pontként a szívedben dobogtam,

Nem zavart minket senki,
Nem is létezett rajtunk kívül
senki talán.

2002.06.08-09.

Csigáncsacserengre

Kúszik fel lassan csigáncs
a cserengre,
Nézi, nézegeti,
Sima, tekeredt-e.

De a csereng bizony tekeredett,
Szédült is a csigáncs,
Míg rajta égbe emelkedett.

De most ott ül csigáncs
a csereng tetején,
És nem is tudja,
Hogy róla verset írok én!

2002. 06. 16.

Piros az ég alja

Lehet így is,
Lehet máshogy,
Hagyni, amit hagyni kell,
És nem legázolt,
puszta tájjá tenni.

Lehet így is,
Békességben,
De mondd, ki akarja?

Annak a bőre más,
Annak olaja kell, és hatalma.

De látlak már téged is
Ökölbe szorult kézzel,
Én is mondtam
- bár ne mondtam volna -,
Átkozott, vesszél el!

Lehet így is,
Vérért vicsorogva,
De mondd kinek jó ez?
Mondd:
Bűnös-e, ki hagyja!

2003-03-18

Temetési ének

Elveszett mind, mi maradt belőlük?
Emlék, vagy az se már.
Holnap tán én is emlék leszek,
Vagy az se.
Mondd, kit bánt?

Te születesz, én meghalok,
Ördögök és angyalok.

Elmerengek a könyvespolc előtt:
Hány ragyogó elme,
Ezt szíve vitte el, azt golyó...

Te születesz, én meghalok,
Ördögök és angyalok.

Mennyi kincs lett velük eltemetve,
Velem hány lesz vajon?

Te születesz, én meghalok,
Ördögök és angyalok.

Ezt a pár sort még biztos itthagynom.

Te születesz, én meghalok,
Ördögök és angyalok.

2003. március 12.

Nézetek közt

Nyúznak, tépnek, cibálnak:

„Itt egy darab,

Ott egy,

Hamm bekapom!”

Pedig jó nekem így egyben,

Nem darabokban,

Lógva keselyű karmokon.

Kit érdekel?

Szólok.

Nem hallják.

Hallgatok.

Nem hagyják.

Bennem motoznak hústű karmokkal,

Neveti sorsom Prométheusz,

Gúnyol a hazugság atyja,

és nevetve rávési lajstromomra:

„Ezt úgy hívta a hazug:

Szeretet!”

2003. 11. 22.

Rest szolga imája

Erőd érzem magamban,

De használni nem tudom.

Ha hinném, ha akarnám,

Kihajtana kezemben a kiszáradt gally...

De én inkább eltöröm.

Pedig szeretnék tenni jót, és szépet,

Hogy emlegessék majd:

Milyen jó ember volt,
És nézhessem a mennyben,
Mennyivel jobb lett minden,
Mert, míg éltem megtettem
ezt és azt, és amazt is, bizony.
De látom, és érzem,
Hogy te dolgozol értem,
és megteszel
ezt és azt, és amazt is, bizony,
Hogy jobb legyen nekem,
Hogy jobb lehessenek,
És, hogy másoknak jobb legyen általam.
2004.04.20.

Madár kalitkában

Tipeg ide-oda ülőfáján,
Nézi a rácsot,
De vidáman csacsog.
Mit tudja ő,
Mi a szabad élet?!
Rácsot látott,
Mikor tojás álmából felébredt.
Pedig láttam fajtajából olyat,
Aki magasan szárnyalt,
Magasabban,
Mint ennek a rabnak a világvége.
Vajon nekem ketrecem,
Amiben élek,
Elég-e?
2004. 05. 06.

Egy cseréppel

Gyermekeként nagy vadász voltam
Fogtam gerlét százat képzeletben
Hittem anyám gerlehúst süt aznap
Fiatal madár húsa fő levesben
Állítottam csapdát
Vadásztam kézzel
Egyszer zsákmány is akadt
Toll kis marékkal
De egészel

Ma reggel meg...
A szobában ültem
És néztem hogy etet a gerle
apró tollpamacs fiókát
Nagy műgonddal
Évezredes tervvel

Az erkélyre költött Isten madárkája
Virágcserepbe szíromnyoszolyára
Vadásznom se kellett
Idejött lelni honára

De leves nem lesz belőle
Sem sült az már biztos
Csak szépség öröm és béke
Egy cseréppel az életből
Melynek sosem lesz vége

2004. 06. 03.

Utazó dal

R: Egyik lábad előre,
Másikat utána,
Vagy szállj repülőre,
És bele a nagyvilágba!

Megtudsz könyvből sok mindent,
De meg nem értheted,
Ha nem láttad helyét
Hol történt ez,
Honnan jött amaz,
Hol laktak hőseink,
Vagy az, ki kimaradt.

R:

Más szemmel nézel a patakra is
a házad előtt,
Ha láttad a hegyet,
Melyből forrásként felszínre tört.

R:

De mondok mást is!
Hiszed-e, hogy nagy a világ?
Megmutatom a Holdról,
Mily kicsi,
És gyalogszerrel megtudod,
Mily óriás.

2004. 07. 07.

Jegyesség

Rejtegetem szerelmem
egy gyűrű alatt,
Melyben bízhat, hihet,
Mégis csak szó,
Egy ígéreten aranyfoglatat.

2003. 05. 18.

Tiszta lélekkel

Nem szégyellem, hogy tiéd vagyok,
Még akkor sem, ha megvet,
Aki munkát ad, és kenyeret,
És az, akivel együtt dolgozom.

Tudom, majd eléd fogunk állni:
megvető, és megvetett,
Te pedig szemmel kérded:
„Helyt álltál-e?”

Hadd adjon a lelkem
- nem szemlesütve -
Igaz feleletet!

2003-11-04

Emlék

(Takács Orsi emlékkönyvébe)

Az éveket nem számolom,
Elszállt felettem jónehány,
Tizennyolc, húsz, vagy húszezer...
Mit se bánt.

Lám felnőttél te is,
Lányomat még havakban számolom,
Téged korszakokban,
Gyermekekből felnőttbe lép a lány.

Majd észreveszed,
Hirtelen más lesz minden,
Hogy elmosódik az, mi volt,
Mennyi emlék el fog veszni,
Mennyi, mi emlék se volt.

Én sem emlékszem vizsgára, dolgozatra,
De jó szóra igen,
És hogy más is ember,
Nem csak én,
Nem egyedül vagyok idelelni.

2005. 04. 28.

Szép szemű lányom felnőttet játszik...

Szép szemű lányom felnőttet játszik,
Rám néz, acsarkodik, grimaszol,
Segít anyjának a teregetésben,
Ide-oda mászkál, mindent lepakol.

Persze lehet, hogy csak ismerni vágyik mindent,
Folyosót, szobát, játékot, világot,
Virágot a virágcsereiben,
Földet, mi egykor maga is lány volt.

A kenyeret kis ujjai közé fogja,
Kenyérből gyurmából teremt golyót,
Kiönti konyhakőre gyermekeájt,
Bámulja a barnás meleg folyót.

Veronika drágám, maradj gyermek ma még!
Majd felnősz, szép, és okos leszel, fáradt, és szomorú,
Különc, mert tiszta vagy.
Majd akkor játssz gyermeket kicsikém!

2005. 12. 09.

-&-